

Sygn. akt II AKa 128/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lipca 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSA Witold Franckiewicz (spr.)
Sędziowie:	SSA Andrzej Krawiec SSA Wojciech Kociubiński
Protokolant:	Anna Dziurzyńska

przy udziale prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Marka Szczęsnego

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2013 r. i 3 lipca 2013 r.

sprawy **K. L.**

oskarżonego z art. 286 §1 k.k., art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 286 §1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 294 §1 k.k. oraz art. 278 § 2 k.k.

K. C. (1)

oskarżonego z art. 286 §1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. oraz art. 278 § 2 k.k.

L. S. (1)

oskarżonego z art. 286 § 1 k.k. i art. 13 § 1k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

L. S. (2)

oskarżonego z art. 286 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 278 § 2 k.k.

A. G.

oskarżonego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 297 § 1 k.k., 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

B. K. (1)

oskarżonego z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k.

z powodu apelacji wniesionych przez oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Legnicy

z dnia 18 października 2012 r. sygn. akt III K 97/10

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonych K. L. i K. C. (1) w ten sposób, że:

1. w odniesieniu do wymienionych oskarżonych:

w pkt XLII części dyspozytywnej zmniejsza zobowiązanie do solidarnego naprawienia szkody na rzecz:

- **L. N. do 4.050 zł,**
- **A. K. (1) i J. K. do 2.750 zł,**
- **D. W. do 4.900 zł,**

2. w odniesieniu do oskarżonego K. L.:

w pkt XLV części dyspozytywnej zmniejsza zobowiązanie oskarżonego do naprawienia szkody na rzecz:

- **S. P. do 1.800 zł,**
- **sp. z o.o. (...) w K. do 8.200 zł,**

3. w odniesieniu do oskarżonego K. C. (1):

a) **w pkt VIII części dyspozytywnej przyjmuje, że opisane tamże czynności stanowią pomocnictwo w popełnieniu przestępstw osobom wymienionym jako współsprawcy, zaś działanie oskarżonego nie polegało na wyłudzeniu lecz na ułatwianiu tym osobom popełnienia przestępstw, tj. czynu z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k., zaś za podstawę wymiaru kary pozbawienia wolności przyjmuje przepis art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k.,**

b) **wysokość stawek dziennych grzywien orzeczonych w punktach VIII i X części dyspozytywnej obniża do 10 złotych,**

c) **w punkcie XLII części dyspozytywnej ogranicza solidarną odpowiedzialność oskarżonego K. C. (1) do 18.000 zł, zaś w punkcie XLIII części dyspozytywnej do 20.000 zł,**

d) **na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie kary łącznej roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności na okres próby 5 (pięciu) lat,**

e) **na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary łącznej grzywny okres jego zatrzymania od dnia 28 kwietnia 2010 roku do dnia 29 kwietnia 2010 roku przyjmując jeden dzień zatrzymania za równoważny dwóm stawkom dziennym;**

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok wobec oskarżonych K. L. i K. C. (1) utrzymuje w mocy;

III. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego A. G. (1) w ten sposób, że wysokość stawek dziennych grzywien orzeczonych w punktach XX i XXIII części dyspozytywnej obniża do 20 złotych, zaś w pozostałym zakresie utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok do tegoż oskarżonego;

IV. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego B. K. (1) w ten sposób, że wymierzoną w punkcie XXXVII części dyspozytywnej karę 6 miesięcy pozbawienia wolności – na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 k.k. – warunkowo zawiesza jej wykonanie na okres próby 5 (pięciu) lat;

V. **utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego Ł. S. (1);**

VI. **na podstawie art. 439 § 1 pkt 11 k.p.k. zaskarżony wyrok wobec oskarżonego Ł. S. (2) uchyla i sprawę tegoż oskarżonego w zakresie pkt XVI części dyspozytywnej (pkt XIII części wstępnej) i pkt XVII części dyspozytywnej (pkt XIV części wstępnej) oraz w pkt XLIII i pkt XLIV (dot. solidarnego zobowiązania naprawienia szkody przez oskarżonego Ł. S. (2)) wyroku przekazuje Sądowi Rejonowemu w Legnicy do ponownego rozpoznania - jako rzeczowo i miejscowo właściwemu;**

VII. **zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania odwoławczego wraz z opłatami:**

- **od Ł. S. (1) – 300 złotych za II instancję,**
- **od B. K. (1) – 120 złotych za II instancję,**
- **od A. G. (1) – 800 złotych za obie instancje,**
- **od K. C. (1) – 400 złotych za obie instancje,**

a nadto zwalnia oskarżonego K. L. od ponoszenia kosztów za postępowanie odwoławcze zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

K. L. został oskarżony o to, że

I. w okresie od lutego 2009r. do 11 sierpnia 2009r. w L. i w innych miejscowościach na terenie Polski, działając wspólnie i w porozumieniu z A. K. (2), Ł. S. (1), Ł. S. (2), B. D. i innymi osobami, brał udział w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw przeciwko mieniu, polegających na osiągnięciu korzyści majątkowej poprzez umyślne wprowadzanie w błąd innych osób, co do oferowanych do sprowadzenia z zagranicy i sprzedaży pojazdów oraz do niekorzystnego rozporządzenia przez nich mieniem w postaci pieniędzy tytułem zapłaty zaliczki przy zawieraniu umów przedwstępnych,

tj. o czyn z art. 258 §1 kk

II. w okresie od lutego 2009r. do 11 sierpnia 2009r. w L. i innych miejscowościach na terenie Polski, działając czynem ciągłym, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez umyślne wprowadzenie w błąd innych osób, co do oferowanych do sprowadzenia z zagranicy i sprzedaży pojazdów, poprzez umieszczenie na portalu internetowym (...) fikcyjnych, wielu ofert sprowadzenia i sprzedaży samochodów, nie mając zamiaru i żadnych możliwości wywiązania się z takich umów, zawierał umowy przedwstępne sprzedaży pojazdów i wyłudzał tytułem zaliczki różnej wysokości kwoty pieniężne, czym doprowadził pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia przez nich mieniem w postaci pieniędzy na łączną kwotę 354.262,90 złotych, stanowiącą mienie znacznej wartości, i tak:

działając wspólnie i w porozumieniu z A. K. (2), po uprzednim zarejestrowaniu przez A. K. (2) fikcyjnej działalności gospodarczej o nazwie (...) z siedzibą w W. i umieszczeniu na portalu (...) fikcyjnej oferty sprowadzenia i sprzedaży samochodu zawarł umowę przedwstępną sprzedaży:

- samochodu marki V. (...) z K. S., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 4.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem K. S.,

- marki S. (...) z J. K., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 5.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. K. (1) i J. K.,
- w dniu 05 sierpnia 2009r. samochodu marki H. (...) z D. W. a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 6.500 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem D. W.,
- w dniu 06 sierpnia 2009r. samochodu marki T. (...) z P. W., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 5.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem P. W.,
- w dniu 06 sierpnia 2009r. samochodu nieustalonej marki z M. O. (1), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 5.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. O. (1),
- w dniu 06 sierpnia 2009r. samochodu marki A. (...) z T. J., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 3.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem P. J.,
- w dniu 06 sierpnia 2009r. samochodu marki H. (...) z K. P., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 2.500 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem K. P.,
- w dniu 07 sierpnia 2009r. samochodu marki S. (...) z A. S. (1), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 5.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. S. (1),
- w dniu 07 sierpnia 2009r. samochodu marki V. (...) z M. Z., a następnie pobrał do niej zaliczkę w kwocie 6.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. Z.,
- w dniu 07 sierpnia 2009r. samochodu V. (...) z L. N., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 6.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem L. N.,
- w dniu 10 sierpnia 2009r. samochodu marki T. (...) z D. C., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 2.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem D. C.,
- w dniu 10 sierpnia 2009r. samochodu marki A. (...) z I. H., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 1.200 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem I. H.,
- w dniu 10 sierpnia 2009r. samochodu marki V. (...) z T. K., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 4.100 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem T. K.,
- w dniach 10 sierpnia 2009r. i 11 sierpnia 2009r. z firmą (...) „L.D D. D. (1)”, a następnie pobrał dwie zaliczki w łącznej kwocie 12.300 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wyżej wymienioną firmę,
- w dniu 10 sierpnia 2009r. samochodu marki S. (...) z D. T., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 2.500 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem D. T.,
- w dniu 11 sierpnia 2009r. samochodu marki V. (...) z S. P., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 3.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem S. P.,
- w dniu 11 sierpnia 2009r. samochodu marki V. (...) z R. L. (1), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 4.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem R. L. (1),
- w dniu 11 sierpnia 2009r. samochodu marki A. (...) z (...) sp. z o.o w K., a następnie pobrał zaliczkę w kwocie 10.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) sp. z o.o w K. reprezentowaną przez J. S. (1),
- w dniu 11 sierpnia 2009r. samochodu marki A. (...) z T. C., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 6.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem T. C.,

- w dniu 11 sierpnia 2009r. samochodu marki M. (...) z A. W., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 3.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. W.,
- w dniu 07 sierpnia 2009r. sprzedaży samochodu marki T. (...) z K. T., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 3000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem K. T.,

działając wspólnie i w porozumieniu z B. D., po uprzednim zarejestrowaniu przez B. D. fikcyjnej działalności gospodarczej o nazwie (...) B. L. (...) i umieszczeniu na portalu (...) fikcyjnej oferty sprowadzenia i sprzedaży samochodu zawarł umowę przedwstępną sprzedaży:

- w dniu 8 maja 2009r. samochodu marki H. (...) z A. B., a następnie pobrał od niej zaliczkę w kwocie 4.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. B.,
- w dniu 30 kwietnia 2009r, samochodu C. (...) z P. G., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 1.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem P. G.,
- w dniu 30 kwietnia 2009r. samochodu M. (...)6 CD z M. P. (1), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 3.100 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. P. (1),
- w dniu 7 maja 2009r. samochodu T. (...), z D. O. (1), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 5.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem D. O. (1),
- w dniu 28 kwietnia 2009r. samochodu marki F. (...) z M. G. (1), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 4.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. G. (1),
- w dniu 8 maja 2009r. samochodu M. (...) z M. K. (1), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 4.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. K. (1),
- w dniach 29 kwietnia i 5 maja 2009r. samochodu T. (...) z T. L., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie łącznej 18.200 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem T. L.,
- w dniu 29 kwietnia 2009r. samochodu A. (...) z B. K. (2), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 5.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem B. K. (2),
- w dniach 30 kwietnia i 4 maja 2009r. samochodu C. (...) z A. S. (2), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie łącznej 38.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. S. (2),
- w dniu 28 kwietnia 2009r. samochodu T. (...) z R. C. (1), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 3.500 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem R. C. (1),
- w dniach 8 maja i 11 maja 2009r. samochodu O. (...) z W. K. (1), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie łącznej 22.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem W. K. (1),
- w dniu 28 kwietnia 2009r. samochodu F. (...) z A. K. (3), a następnie pobrał od niej zaliczkę w kwocie 3.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. K. (3),
- w dniach 29 kwietnia i 5 maja 2009r. samochodu T. (...) z W. S., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie łącznej 4.500 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem W. S.,
- w dniach 4 maja i 5 maja 2009r. samochodu S. (...) z W. B., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie łącznej 21.200 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem W. B.,
- w dniu 29 kwietnia 2009r. samochodu M. (...) z W. K. (2), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 6.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem W. K. (2),

- w dniu 29 kwietnia 2009r. samochodu marki H. (...) z I. S., a następnie pobrał od niej zaliczkę w kwocie 4.362,90 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem I. S.,
- w dniu 8 maja 2009r. samochodu N. (...) z M. T. (1), a następnie pobrał od niej zaliczkę w kwocie 4.500 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. T. (1),
- w dniu 27 kwietnia 2009r. samochodu M. (...) z A. J., a następnie pobrał od niej zaliczkę w kwocie 4.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. J. i M. J. (1),
- w dniu 30 kwietnia 2009r. samochodu V. (...) z K. M. (1), a następnie pobrał od niej zaliczkę w kwocie 5.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem K. M. (1) i K. M. (2),
- w dniu 4 maja 2009r. samochodu T. (...) z M. J. (2), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 19.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem I. J. i M. J. (2),
- w dniu 4 maja 2009r. samochodu N. (...) z D. L. (1), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 5.000 zł na poczet zawartej umowy, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem I. L. i D. L. (1),

działając wspólnie i w porozumieniu z Ł. S. (1), Ł. S. (2) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim zarejestrowaniu fikcyjnej działalności gospodarczej (...) Ł. S. (1) w K. i umieszczeniu na portalu (...) fikcyjnej oferty sprowadzenia i sprzedaży samochodu, zawarł umowę przedwstępną sprzedaży:

- w dniu 11 lutego 2009r. samochodu A. (...) z M. K. (2), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 6.500 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. K. (2),
- w dniu 11 lutego 2009r. samochodu marki t. (...) z A. M. (1), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 5.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. M. (1),
- w dniu 11 lutego 2009r. samochodu T. (...) d4d z R. M. (1), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 3.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem R. M. (2),
- w dniu 11 lutego 2009r. samochodu V. (...) z B. O., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 4.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem B. O.,
- w dniu 10 lutego 2009r. samochodu M. (...) z B. H., a następnie pobrał od niej zaliczkę w kwocie 3.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem B. H.,
- w dniu 12 lutego 2009r. samochodu (...) S. (...) z A. M. (2), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 5.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. M. (2),
- w dniu 18 lutego 2009r. samochodu V. (...) z M. G. (2), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 4.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. G. (2),
- w dniu 16 lutego 2009r. samochodu V. (...) z M. W., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 4.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. W.,
- w dniu 12 lutego 2009r. samochodu T. (...) z J. S. (2), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 4.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem J. S. (2),
- w dniu 11 lutego 2009r. samochodu T. (...) z K. A., a następnie pobrał od niej zaliczkę w kwocie 3.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem K. A.,
- w dniu 13 lutego 2009r. samochodu S. (...) z R. M. (3), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 3.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem R. M. (3),

- w dniu 13 lutego 2009r. samochodu O. (...) z D. M., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 4.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem D. M.
- w lutym 2009r. samochodu S. (...) z R. Ł., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 1.000 zł na poczet zawartej umowy, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem R. Ł.,
- w lutym 2009r, samochodu T. (...) z M. A., a następnie pobrał od niej zaliczkę w kwocie 4.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. A.,
- w dniu 12 lutego 2009r. samochodu V. (...) z P. C., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 3.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem P. C.,
- w dniu 12 lutego 2009r. samochodu O. (...) z S. D. (1), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 3.200 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem S. D. (1),
- w dniu 11 lutego 2009r. samochodu M. (...) o cd z M. P. (2), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 3.200 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. P. (1) i M. P. (2),
- w dniu 11 lutego 2009r. samochodu V. (...) z B. S., a następnie pobrał od niej zaliczkę w kwocie 3.400 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem B. S.,
- w dniu 11 lutego 2009r. samochodu T. (...) z G. S., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 1.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem G. S.,
- w dniu 18 lutego 2009r. samochodu M. (...) z A. P. (2), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 3.500 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. P. (2),

a nadto

w styczniu i w lutym 2009 r. w K., L., woj. (...) i innych miejscowościach, działając ciągiem przestępstw, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z Ł. S. (1), Ł. S. (2), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim zarejestrowaniu fikcyjnej działalności gospodarczej o nazwie (...) Ł. S. (1) w K. i umieszczeniu na portalu (...) fikcyjnych ofert sprowadzenia i sprzedaży samochodu, nie mając zamiaru, ani możliwości wywiązania się z niej usiłował zawrzeć umowy przedwstępne sprzedaży samochodu:

- V. (...) z A. M. (3), a następnie pobrać od niego zaliczkę w kwocie 4.000 zł,
- V. (...) z A. K. (4), a następnie pobrać od niego zaliczkę w kwocie 4.000 zł,

lecz zamierzonego skutku w postaci doprowadzenia tych osób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem tytułem wpłaty zaliczek nie osiągnął, z uwagi na powzięcie przez nich informacji o próbie wyłudzenia od nich pieniędzy i odstąpienie przez nich od transakcji,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 §1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 65 §1 kk

III. w dniu 11 sierpnia 2009r. w L. celem osiągnięcia korzyści majątkowej, uzyskał i posiadał bez wymaganej licencji i zgody osoby uprawnionej, na dysku twardym komputera typu laptop marki D., cudze programy komputerowe o łącznej wartości 1.100 zł w postaci: programu (...) 2007 o wartości 800 zł oraz programu M. (...) P. o wartości 300 zł, czym działał na szkodę firmy (...), reprezentowanej przez Agencję (...) - M. C. w G.,

tj. o czyn z art. 278 § 2 kk.

A. K. (2) został oskarżony o to, że:

IV. w sierpniu 2009r. w L. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. L., R. C. (2) i innymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, mającej na celu popełnianie przestępstw przeciwko mieniu, polegających na osiągnięciu korzyści majątkowej poprzez umyślne wprowadzenie w błąd innych osób, co do oferowanych do sprowadzenia z zagranicy i sprzedaży pojazdów oraz do niekorzystnego rozporządzenia przez nich mieniem w postaci pieniędzy tytułem zaliczki przy zawieraniu umów przedwstępnych,

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk

V. w okresie sierpnia 2009 roku w L. i innych miejscowościach na terenie Polski, po uprzednim zarejestrowaniu fikcyjnej działalności gospodarczej o nazwie „ (...)” z siedzibą w W. działając czynem ciągłym, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez umyślne wprowadzenie w błąd innych osób, co do oferowanych do sprowadzenia z zagranicy i sprzedaży pojazdów, poprzez umieszczenia na portalu internetowym (...) fikcyjnych, wielu ofert sprowadzenia i sprzedaży samochodów, nie mając zamiaru i żadnych możliwości wywiązania się z takich umów, zawierał z nimi umowy przedwstępne sprzedaży pojazdów i wyłudzał od nich tytułem zaliczki różnej wysokości kwoty pieniężne, czym doprowadził ich do niekorzystnego rozporządzenia przez nich mieniem w postaci pieniędzy na kwotę łączną 99.100 zł i tak:

- samochodu marki V. (...) z K. S., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 4.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem K. S.,
- samochodu marki S. (...) z J. K., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 5.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. K. (1) i J. K.,
- w dniu 05 sierpnia 2009r. samochodu marki H. (...) z D. W., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 6.500 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem D. W.,
- w dniu 06 sierpnia 2009r. samochodu marki T. (...) z P. W., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 5.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem P. W.,
- w dniu 06 sierpnia 2009r. samochodu nieustalonej marki z M. O. (1), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 5.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. O. (1),
- w dniu 06 sierpnia 2009r. samochodu marki A. (...) z T. J., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 3.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem P. J.,
- w dniu 06 sierpnia 2009r. samochodu marki H. (...) z K. P., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 2.500 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem K. P.,
- w dniu 07 sierpnia 2009r. samochodu marki S. (...) z A. S. (1), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 5.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. S. (1)
- w dniu 07 sierpnia 2009r. samochodu marki V. (...) z M. Z., a następnie pobrał od niej zaliczkę w kwocie 6.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. Z.,
- w dniu 07 sierpnia 2009r. V. (...) z L. N., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 6.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem L. N.,
- w dniu 10 sierpnia 2009r. samochodu marki T. (...) z D. C., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 2.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem D. C.,

- w dniu 10 sierpnia 2009r. samochodu marki A. (...) z I. H., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 1.200 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem I. H.,
- w dniu 10 sierpnia 2009r. samochodu marki V. (...) z T. K., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 4.100 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem T. K.,
- w dniu 10 sierpnia 2009r. i 11 sierpnia 2009r. z firmą (...)L.D D. D. (1)” a następnie pobrał dwie zaliczki w kwocie łącznej 12.300 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wyżej wymienioną firmę,
- w dniu 10 sierpnia 2009r. samochodu marki S. (...) z D. T., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 2.500 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem D. T.,
- w dniu 11 sierpnia 2009r. samochodu marki V. (...) z S. P., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 3.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem S. P.,
- w dniu 11 sierpnia 2009r. samochodu marki V. (...) z R. L. (1), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 4.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem R. L. (1),
- w dniu 11 sierpnia 2009r. samochodu marki A. (...) z (...) sp. z.o.o w K., a następnie pobrał zaliczkę w kwocie 10.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) sp. z o.o. w K., reprezentowaną przez J. S. (1),
- w dniu 11 sierpnia 2009r. samochodu marki A. (...) z T. C., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 6.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem T. C.,
- w dniu 11 sierpnia 2009r. samochodu marki M. (...) z A. W., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 3.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. W.,
- w dniu 07 sierpnia 2009r. sprzedaży samochodu marki T. (...) z K. T., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 3.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem K. T.,

tj. o czyn z art. 286 §1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 §1 kk.

K. C. (1) został oskarżony o to, że :

VI. w sierpniu 2009r. w L. i innych miejscowościach woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z K. L., A. K. (2) i innymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko mieniu, polegających na osiągnięciu korzyści majątkowej poprzez umyślne wprowadzenie w błąd innych osób, co do oferowanych do sprowadzenia z zagranicy i sprzedaży pojazdów oraz niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy tytułem zaliczki przy zawieraniu umów przedwstępnych,

tj. o czyn z art. 258 §1 kk

VII. w okresie od 5 do 9 sierpnia 2009r. w L. i innych miejscowościach woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z K. L., A. K. (2) i inną osobą, działając w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim zarejestrowaniu fikcyjnej działalności gospodarczej o nazwie „ (...)” z siedzibą w W., umieszczeniu na portalu internetowym (...) fikcyjnych ofert sprowadzenia i sprzedaży samochodów wyłudzał od niech tytułem zaliczki różnej wysokości kwoty pieniężne o łącznej wartości 13.000 zł, i tak dokonał:

- w dniu 5 sierpnia 2009r. wypłaty z bankomatu banku (...) S.A w miejscowości Ś. przy ul. (...) z konta bankowego należącego do A. K. (2) pieniędzy w kwocie łącznej 5.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem J. K. i D. W.,

- w dniu 7 sierpnia 2009r. wypłaty z bankomatu banku (...) S.A w miejscowości Ś. przy ul. (...) z konta bankowego należącego do A. K. (2) pieniędzy w kwocie łącznej 4.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem J. K., D. W., P. W., M. O. (1), P. J., K. P. i A. S. (1),
- w dniu 9 sierpnia 2009r. wypłaty z bankomatu (...) Bank (...) S.A w miejscowości Ś. przy ul. (...) z konta bankowego należącego do A. K. (2) pieniędzy w kwocie łącznej 4.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem J. K., D. W., P. W., M. O. (1), P. J., K. P., A. S. (1), M. Z. i L. N.,

nadto w okresie od 13 do 16 lutego 2009 roku w L. i innych miejscowościach woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu

w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu

z K. L., Ł. S. (2), Ł. S. (1) i inną osobą, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw w celu osiągnięcia korzyści majątkowej po uprzednim zarejestrowaniu fikcyjnej działalności gospodarczej o nazwie (...) Ł. S. (1) w K., umieszczeniu na portalu (...) fikcyjnej oferty sprowadzenia i sprzedaży samochodu marki T. (...) rok produkcji 2007 i zawarciu umowy przedwstępnej sprzedaży z wieloma osobami, a następnie pobraniu od nich zaliczki na poczet zawartej umowy w formie wpłaty na wskazane konto bankowe, nie mając zamiaru, ani możliwości wywiązania się z niej, wyłudził łącznie 20.000 złotych, i tak:

-w dniu 13 lutego 2009 roku dokonał wypłaty z bankomatu banku (...) S.A. z siedzibą w W. w miejscowości W. przy ul. (...) z konta bankowego należącego do Ł. S. (1) pieniędzy w kwocie łącznej 10.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem B. S., B. H., B. O., A. P. (1) i M. P. (2), R. M. (2), A. M. (1), K. A., M. K. (2), M. A., P. C., A. M. (2), J. S. (2), S. D. (2),

-w dniu 16 lutego 2009 roku dokonał wypłaty z bankomatu banku (...) S.A. z siedzibą w W. w miejscowości W. przy ul. (...) z konta bankowego należącego do Ł. S. (1) pieniędzy w kwocie łącznej 10.000zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem B. S., B. H., B. O., A. P. (1) i M. P. (2), R. M. (2), A. M. (1), K. A., M. K. (2), M. A., P. C., A. M. (2), J. S. (2), S. D. (1), D. M.,

nadto w dniu 19 maja 2009 roku w L. działając wspólnie

i w porozumieniu z K. L., B. D. i inną osobą, celem osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim zarejestrowaniu fikcyjnej działalności gospodarczej o nazwie (...) B. L. (...), umieszczeniu na portalu (...) fikcyjnej oferty sprowadzenia i sprzedaży samochodu marki T. (...) rok produkcji 2006 i zawarciu umowy przedwstępnej sprzedaży z wieloma osobami, a następnie pobraniu od nich zaliczki na poczet zawartej umowy w formie wpłaty na wskazane konto bankowe, nie mając zamiaru, ani możliwości wywiązania się z niej, dokonał wypłaty z bankomatu banku (...) S.A. z siedzibą w W. w L. przy ul. (...) z konta bankowego należącego do B. D. pieniędzy w kwocie łącznej 5.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem D. O. (2), M. T. (1), M. K. (1)

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art.12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

VIII. w dniu 28 kwietnia 2010 r. w L. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej uzyskał bez zgody osoby uprawnionej cudze programy komputerowe w postaci gry (...) o wartości 49,90 zł firmy (...) reprezentowanej przez (...) B. M. w W., które posiadał na płycie DVD-R marki S.

tj. czyn z art. 278 § 2 k.k.

Ł. S. (1) został oskarżony o to, że :

IX. w styczniu i lutym 2009r. w K. i L. woj. (...) i innych miejscowościach, działając wspólnie i w porozumieniu z Ł. S. (2), K. L. i innymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko mieniu, polegających na osiągnięciu korzyści majątkowej poprzez umyślne wprowadzanie w błąd innych osób, co do oferowanych do sprowadzenia zza granicy i sprzedaży pojazdów oraz do niekorzystnego rozporządzenia przez nich mieniem w postaci pieniędzy tytułem zaliczki przy zawieraniu umów przedwstępnych,

tj. o czyn z art. 258 §1 kk

X. w styczniu i lutym 2009r. w L. i innych miejscowościach na terenie Polski, działając w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu z K. L., Ł. S. (2), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, mającej na celu popełnianie przestępstw w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim zarejestrowaniu fikcyjnej działalności gospodarczej o nazwie (...) Ł. S. (1) w K. i umieszczeniu na portalu (...) fikcyjnych ofert sprowadzenia i sprzedaży samochodów, zawarł umowę przedwstępną sprzedaży i wyłudzał od nich tytułem zaliczki różnej wysokości kwoty pieniężne, czym doprowadził ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy na kwotę łączną 73.800 zł, i tak:

- w dniu 11 lutego 2009r. samochodu marki A. (...) z M. K. (2), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 6.500 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. K. (2),
- w dniu 11 lutego 2009r. samochodu marki T. (...) z A. M. (1), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 5.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. M. (1),
- w dniu 11 lutego 2009r. samochodu T. (...) z R. M. (2), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 3.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem R. M. (2),
- w dniu 11 lutego 2009r. samochodu V. (...) z B. O., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 4.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem B. O.,
- w dniu 10 lutego 2009r. samochodu M. (...) z B. H., a następnie pobrał od niej zaliczkę w kwocie 3.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem B. H.
- w dniu 12 lutego 2009r. samochodu (...) S. 2.2 crdi 4x4 z A. M. (2), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 5.000 zł czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. M. (2),
- w dniu 18 lutego 2009r. samochodu V. (...) z M. G. (2), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 4.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. G. (2),
- w dniu 16 lutego 2009r. samochodu V. (...) z M. W., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 4.000 zł na poczet zawartej umowy, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. W.,
- w dniu 12 lutego 2009r. samochodu T. (...) z J. S. (2), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 4.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem J. S. (2),
- w dniu 11 lutego 2009r. samochodu T. (...) z K. A., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 3.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem K. A.,
- w dniu 13 lutego 2009r. samochodu S. (...) z R. M. (3), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 3.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem R. M. (3),
- w dniu 13 lutego 2009r. samochodu O. (...) cdti gts z D. M., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 4.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem D. M.,
- w lutym 2009r. samochodu S. (...) z R. Ł., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 1.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem R. Ł. (2),
- w lutym 2009r. samochodu T. (...) z M. A., a następnie pobrał od niej zaliczkę w kwocie 4.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. A.,

- w dniu 12 lutego 2009r. samochodu V. (...) z P. C., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 3.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem P. C.,
- w dniu 12 lutego 2009r. samochodu O. (...) dti z S. D. (1), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 3.200 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem S. D. (1),
- w dniu 11 lutego 2009r. samochodu M. (...) o cd z M. P. (2), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 3.200 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. P. (1) i M. P. (2),
- w dniu 11 lutego 2009r. samochodu V. (...) z B. S., a następnie pobrał od niej zaliczkę w kwocie 3.400 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem B. S.,
- w dniu 11 lutego 2009r. samochodu T. (...) z G. S., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 1.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem G. S.,
- w dniu 18 lutego 2009r. samochodu M. (...) z A. P. (2), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 3500 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. P. (2),

a nadto w styczniu i w lutym 2009 roku w K., L., woj. (...) i w innych miejscowościach działając czynem ciągłym, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z K. L., Ł. S. (2), działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim zarejestrowaniu fikcyjnej działalności gospodarczej o nazwie (...) Ł. S. (1) w K. i umieszczeniu na portalu (...) fikcyjnych ofert sprowadzenia i sprzedaży samochodu, nie mając zamiaru, ani możliwości wywiązania się z niej usiłował zawrzeć umowy przedwstępne sprzedaży samochodu:

- V. (...) z A. M. (3), a następnie pobrać od niego zaliczkę w kwocie 4.000 zł,
- V. (...) z A. K. (4), a następnie pobrać od niego zaliczkę w kwocie 4.000 zł,

lecz zamierzonego skutku w postaci doprowadzenia tych osób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem tytułem wpłaty zaliczek nie osiągnął, z uwagi na powzięcie przez nich informacji o próbie wyłudzenia od nich pieniędzy i odstąpienie przez nich od transakcji,

a zarzucanego mu czynu dopuścił się, działając w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio karanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Legnicy w sprawie sygn. akt VII K 377/04 z dnia 13 października 2004 r. za czyn z art. 278 § 1 kk na karę sześciu miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresach 06.03.2004 roku do 06.03.2004 roku, od 07.03.2004 roku do 07.03.2004 roku oraz 23.01.2008 roku do 21.07.2008 roku

tj. o czyn z art. 286§1 kk i art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64§1 kk w zw. z art. 65§1 kk

XI. w okresie od 02 lutego do 03 lutego 2009r. w L. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając z góry powziętym zamiarem w krótkich odstępach czasowych, celem osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd, dokonał wyłudzenia różnego rodzaju towarów i usług o łącznej wartości 7.746,73 złotych, i tak:

- w dniu 02 lutego 2009r. zawarł umowę nr (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych w abonamencie i uzyskał w ramach promocji telefon komórkowy marki S. (...) o wartości 1.449 zł poza promocją, nie mając zamiaru, ani możliwości wywiązania się z warunków umowy, nie opłacając rachunków za świadczone usługi, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie łącznej 1933,77 zł (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.,
- w dniu 2 lutego 2009 r. zawarł umowę nr (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych w abonamencie i uzyskał w ramach promocji telefon komórkowy marki N. (...) o wartości 1.249 zł poza promocją, nie mając zamiaru, ani

możliwości wywiązania się z warunków umowy, nie opłacając rachunków za świadczone usługi, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie łącznej 1.663,91 zł (...) S.A. z siedzibą w W.,

- w dniu 2 lutego 2009 r. zawarł umowę nr (...). (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych w abonamencie i uzyskał w ramach promocji telefon komórkowy marki S. (...) o wartości 1.998,99 zł poza promocją, nie mając zamiaru, ani możliwości wywiązania się z warunków umowy, nie opłacając rachunków za świadczone usługi, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie łącznej 2.417,80 zł (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.,
- w dniu 3 lutego 2009 r. w L. zawarł dwie umowy o numerach (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych w abonamencie i uzyskał w ramach promocji dwa telefony komórkowe marki S. (...) Chrome Silver o wartości 449 zł poza promocją oraz marki S. (...) o wartości 549 zł poza promocją, nie mając zamiaru, ani możliwości wywiązania się z warunków umowy, nie opłacając rachunków za świadczone usługi, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie łącznej 1.731,25zł (...) S.A. z siedzibą w W.,

przy czym czynu tego dopuścił się działając w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio karanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Legnicy w sprawie sygn. akt VIIK 377/04 z dnia 13 października 2004 roku za czyn z art. 278 § 1 k.k. na karę sześciu miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresach 06.03.2004 roku do 06.03.2004 roku, od 07.03.2004 roku do 07.03.2004 roku oraz 23.01.2008 roku do 21.07.2008 roku

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art.12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Ł. S. (2) został oskarżony o to, że:

XII. w styczniu i lutym 2009 roku w K., L. woj. (...) i innych miejscowościach, działając wspólnie i w porozumieniu z Ł. S. (1), K. L. i innymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko mieniu, polegających na osiągnięciu korzyści majątkowej poprzez umyślne wprowadzanie w błąd innych osób, co do oferowanych do sprowadzenia zza granicy i sprzedaży pojazdów oraz do niekorzystnego rozporządzenia przez nich mieniem w postaci pieniędzy tytułem zaliczki przy zawieraniu umów przedwstępnych,

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

XIII. w styczniu i lutym 2009 roku w L. i innych miejscowościach na terenie Polski, działając w krótkich odstępach czasu, wspólnie

i w porozumieniu K. L., Ł. S. (1), działając

w ramach zorganizowanej grupy przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim zarejestrowaniu fikcyjnej działalności gospodarczej o nazwie (...) Ł. S. (1) w K. i umieszczeniu na portalu (...) fikcyjnej oferty sprowadzenia i sprzedaży samochodu, zawarł umowę przedwstępną sprzedaży i wyłudzał od nich tytułem zaliczki różnej wysokości kwoty pieniężne, czym doprowadził ich do niekorzystnego rozporządzenia przez mieniem w postaci pieniędzy na kwotę łączną 73.800 złotych, i tak:

- w dniu 11 lutego 2009 roku samochodu A. (...) z M. K. (2),

a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 6.500 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. K. (2),

- w dniu 11 lutego 2009 roku samochodu T. (...) z A. M. (1), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 5.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. M. (1),

- w dniu 11 lutego 2009 roku samochodu T. (...) d4d

z R. M. (2), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 3.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem R. M. (2),

- w dniu 11 lutego 2009 roku samochodu V. (...) z B. O., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 4.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem B. O.,

- w dniu 10 lutego 2009 roku samochodu M. (...) z B. H., a następnie pobrał od niej zaliczkę w kwocie 3.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem B. H.,

- w dniu 12 lutego 2009 roku samochodu (...) S. 2.2 crdi 4x4 z A. M. (2), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 5.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. M. (2),

- w dniu 18 lutego 2009 roku samochodu V. (...) z M. G. (2), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 4.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. G. (2),

- w dniu 16 lutego 2009 roku samochodu V. (...) z M. W., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 4.000 zł na poczet zawartej umowy, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. W.,

- w dniu 12 lutego 2009 roku samochodu T. (...) z J. S. (2), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 4.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem J. S. (2),

- w dniu 11 lutego 2009 roku samochodu T. (...) z K. A., a następnie pobrał od niej zaliczkę w kwocie 3.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem K. A.,

- w dniu 13 lutego 2009 roku samochodu S. (...) z R. M. (3), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 3.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem R. M. (3),

- w dniu 13 lutego 2009 roku samochodu O. (...) cdti gts z D. M., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 4.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem D. M.,

-w lutym 2009 roku samochodu S. (...) z R. Ł., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 1.000 zł na poczet zawartej umowy, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem R. Ł.,

- w lutym 2009 roku samochodu T. (...) z M. A., a następnie pobrał od niej zaliczkę w kwocie 4.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. A.,

- w dniu 12 lutego 2009 roku samochodu V. (...) z P. C., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 3.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem P. C.,

- w dniu 12 lutego 2009 roku samochodu O. (...) dti, z S. D. (1), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 3.200 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem S. D. (1),

- w dniu 11 lutego 2009 roku samochodu (...)o cd z M. P. (2), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 3.200 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. P. (1) i M. P. (2),

- w dniu 11 lutego 2009 roku samochodu V. (...) z B. S., a następnie pobrał od niej zaliczkę w kwocie 3.400 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem B. S.,

- w dniu 11 lutego 2009 roku samochodu T. (...) z G. S., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 1.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem G. S.,

- w dniu 18 lutego 2009 roku samochodu M. (...) z A. P. (2),
a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 3.500 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. P. (2),

a nadto w styczniu i w lutym 2009 roku w K., L., woj. (...) i w innych miejscowościach, działając czynem ciągłym, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z Ł. S. (1), K. L., działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim zarejestrowaniu fikcyjnej działalności gospodarczej o nazwie (...) Ł. S. (1) w K. i umieszczeniu na portalu (...) fikcyjnych ofert sprowadzenia i sprzedaży samochodu, nie mając zamiaru, ani możliwości wywiązania się z niej usiłował zawrzeć umowy przedwstępne sprzedaży samochodu:

- V. (...) z A. M. (3), a następnie pobrać od niego zaliczkę w kwocie 4.000zł,

- V. (...) z A. K. (4), a następnie pobrać od niego zaliczkę w kwocie 4.000 zł,

lecz zamierzonego skutku w postaci doprowadzenia tych osób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem tytułem wpłaty zaliczek nie osiągnął,
z uwagi na powzięcie przez nich informacji o próbie wyłudzenia od nich pieniędzy i odstąpienie przez nich od transakcji,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XIV. w dniu 18 lutego 2009 roku w L., woj. (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej uzyskał bez zgody osoby uprawnionej

i posiadał na dysku twardym komputera cudze programy komputerowe o łącznej wartości 2.400 złotych w postaci programów M. (...) o wartości 800 złotych, M. (...) o wartości 800 złotych i M. (...) o wartości 800 złotych, czym działał na szkodę firmy (...), reprezentowanej przez Agencję (...) M. C. w G.

tj. o czyn z art. 278 § 2 k.k.

A. G. (1) został oskarżony o to, że :

XV. w marcu 2009 roku w L. woj. (...) działając wspólnie

i w porozumieniu z A. G. (2), T. Ż., W. C., i innymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko mieniu, polegających na osiągnięciu korzyści majątkowej poprzez umyślne wprowadzenie w błąd innych osób, co do oferowanych do sprowadzenia zza granicy i sprzedaży pojazdów oraz do niekorzystnego rozporządzenia przez nie mieniem w postaci pieniędzy tytułem zaliczki przy zawieraniu umów przedwstępnych,

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

XVI. w marcu 2009 roku w L. i innych miejscowościach P., działając w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu

z A. G. (2), T. Ż., W. C., i innymi osobami, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez umyślne wprowadzenie w błąd innych osób, co do oferowanych do sprowadzenia z zagranicy i sprzedaży pojazdów, poprzez umieszczenie na portalu internetowym (...) fikcyjnych, wielu ofert sprowadzenia i sprzedaży samochodów, nie mając zamiaru

i żadnych możliwości wywiązania się z takich umów, zawierał z nimi umowy przedwstępne sprzedaży pojazdów i wyłudzał od nich tytułem zaliczki różnej wysokości kwoty pieniężne, czym doprowadził ich do niekorzystnego rozporządzenia przez mieniem w postaci pieniędzy o łącznej wysokości 35.200 złotych, i tak:

- w dniu 10 marca 2009 samochodu osobowego marki K. (...) z S. Ś. (1), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 4.500 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem S. Ś. (1),
- w dniach 11 i 16 marca 2009 roku samochodu osobowego marki V. (...). (...) z D. D. (2), a następnie pobrał od niego zaliczki w kwocie łącznej 13.700 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem D. D. (2),
- w dniu 17 marca 2009 roku samochodu osobowego marki T. (...) z M. N., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 4.500 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. i E. N.,
- w dniu 26 marca 2009 roku samochodu osobowego marki M. (...) z S. L., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 3.900 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem S. L.,
- w dniu 26 marca 2009 roku samochodu osobowego marki S. (...) z A. R., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 2.500 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. R.,
- w dniu 25 marca 2009 roku samochodu A. (...) z M. O. (2), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 6.100 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. O. (2),

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

nadto o to, że :

XVII. w dniu 11 marca 2009 roku w L., podczas prowadzonej kontroli drogowej przed funkcjonariuszem policji posłużył się, jako autentycznym, podrobionym dokumentem w postaci zagranicznego prawa jazdy serii (...),

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.

XVIII. w dniu 10 lipca 2007 roku w L., działając wspólnie i w porozumieniu z I. P., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci przyznania i otrzymania kredytu bankowego na zakup towaru, nakłonił I. P., jako kredytobiorcę, do złożenia w Przedsiębiorstwie Usług (...) w L. nieprawdziwego oświadczenia o okolicznościach o istotnym znaczeniu dla uzyskania kredytu w postaci danych o zatrudnieniu i osiągniętych zarobkach w firmie (...) sp. z o.o. we W., wprowadzając tym samym w błąd działającego w imieniu Banku pracownika sklepu, co do faktycznych możliwości płatniczych kredytobiorcy i zamiaru spłaty kredytu, czym doprowadził (...) Bank S.A. w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3.100 zł tytułem udzielonego kredytu,

tj. o czyn z art. 297 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

oraz o to, że:

XIX. w dniu 19 lipca 2007 roku w L., działając wspólnie i w porozumieniu z I. P., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci przyznania i otrzymania kredytu bankowego na zakup towaru w postaci telewizora marki (...) nakłonił I. P., jako kredytobiorcę, do złożenia w sklepie z sprzętem RTV w L. przy ulicy (...) nieprawdziwego oświadczenia o okolicznościach o istotnym znaczeniu dla uzyskania kredytu w postaci danych

o zatrudnieniu i osiągniętych zarobkach w P.H.U. (...) - (...) w L., wprowadzając tym samym w błąd działającego w imieniu Banku pracownika sklepu, co do faktycznych możliwości płatniczych i zamiaru spłaty kredytu, czym doprowadził (...) Bank S.A. w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3.199 zł tytułem udzielonego kredytu

tj. o czyn z art. 297 § 1 k.k. i 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

A. G. (2) został oskarżony o to, że :

XX. w marcu 2009 roku w L., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z A. G. (1), T. Ż., W. C., i innymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko mieniu, polegających na osiągnięciu korzyści majątkowej poprzez umyślne wprowadzenie w błąd innych osób, co do oferowanych do sprowadzenia zza granicy i sprzedaży pojazdów oraz do niekorzystnego rozporządzenia przez nie mieniem w postaci pieniędzy tytułem zaliczki przy zawieraniu umów przedwstępnych,

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

a nadto, że:

XXI. w marcu 2009 roku w L. i innych miejscowościach P., działając wspólnie i w porozumieniu z A. G. (1), T. Ż., W. C., i innymi osobami działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez umyślne wprowadzenie w błąd innych osób, co do oferowanych do sprowadzenia z zagranicy i sprzedaży pojazdów, poprzez umieszczenie na portalu internetowym (...) fikcyjnych, wielu ofert sprowadzenia i sprzedaży samochodów, nie mając zamiaru i żadnych możliwości wywiązania się z takich umów, zawierał z nimi umowy przedwstępne sprzedaży pojazdów i wyludzał od nich tytułem zaliczki różnej wysokości kwoty pieniężne, czym doprowadził ich do niekorzystnego rozporządzenia przez mieniem w postaci pieniędzy o łącznej wartości 35.200 złotych i tak:

- w dniu 10 marca 2009 roku samochodu osobowego marki K. (...) z S. Ś. (1), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 4.500 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem S. Ś. (1),
- w dniach 11 i 16 marca 2009 roku samochodu osobowego marki V. (...). (...) z D. D. (2), a następnie pobrał od niego zaliczki w kwocie łącznej 13.700 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem D. D. (2),
- w dniu 17 marca 2009 roku samochodu osobowego marki T. (...), z M. N., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 4.500 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. i E. N.,
- w dniu 26 marca 2009 roku samochodu osobowego marki M. (...), z S. L., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 3.900 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem S. L.,
- w dniu 26 marca 2009 roku samochodu osobowego marki S. (...) z A. R., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 2.500 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. R.,
- w dniu 25 marca 2009 roku samochodu A. (...) z M. O. (2), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 6.100 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. O. (2),

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXII. w dniu 26 marca 2009 r. w L., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej uzyskał i posiadał bez zgody osoby uprawnionej cudze programy komputerowe o łącznej wartości 10.313,50 zł w postaci programu (...) (...)P. o wartości 2.107 zł, programu (...) M. (...) o wartości 161, 50 zł, programu (...) (...) o wartości 2.707 zł, programu (...) (...) o wartości 4.871 zł, programu (...) o wartości 467 zł firmy (...) Sp. z o.o., reprezentowanej przez Agencję (...) M. C. w G.,

tj. czyn z art. 278 § 2 k.k.

B. D. został oskarżony o to, że :

XXIII. w kwietniu i maju 2009 roku w L. i innych miejscowościach województwa (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. L. i innymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko mieniu, polegających na osiągnięciu korzyści majątkowej poprzez umyślne wprowadzanie w błąd innych osób, co do oferowanych do sprowadzenia z zagranicy i sprzedaży pojazdów oraz do niekorzystnego rozporządzenia przez nich mieniem w postaci pieniędzy tytułem zaliczki przy zawieraniu umów przedwstępnych,

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

XXIV. w kwietniu i w maju 2009 roku w L. i innych miejscowościach na terenie Polski,, działając w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu z K. L. i innymi osobami w ramach zorganizowanej grupy przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim zarejestrowaniu fikcyjnej działalności gospodarczej o nazwie (...) poprzez umyślne wprowadzenie w błąd innych osób, co do oferowanych do sprowadzenia z zagranicy i sprzedaży pojazdów, poprzez umieszczenie na portalu internetowym (...) fikcyjnych, wielu ofert sprowadzenia i sprzedaży samochodów, nie mając zamiaru i żadnych możliwości wywiązania się z takich umów, zawierał z nimi umowy przedwstępne sprzedaży pojazdów i wyłudzał od nich tytułem zaliczki różnej wysokości kwoty pieniężne, czym doprowadził ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy o łącznej wartości 183.802,90 zł, i tak:

- w dniu 8 maja 2009 roku samochodu marki H. (...) z A. B., a następnie pobrał od niej zaliczkę w kwocie 4.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. B.,
- w dniu 30 kwietnia 2009 roku, samochodu C. (...) z P. G., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 1.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem P. G.,
- w dniu 30 kwietnia 2009 roku samochodu M.(...) z M. P. (1), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 3.100 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. P. (1),
- w dniu 7 maja 2009 roku, samochodu T. (...), z D. O. (1), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 5.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem D. O. (1),
- w dniu 28 kwietnia 2009 roku samochodu F. (...). (...) z M. G. (1), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 4.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. G. (1),
- w dniu 8 maja 2009 roku, samochodu M. (...) z M. K. (1), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 4.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. K. (1),

- w dniach 29 kwietnia i 5 maja 2009 roku samochodu T. (...) z T. L., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie łącznej 18.200 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem T. L.,
- w dniu 29 kwietnia 2009 roku samochodu A. (...) z B. K. (2), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 5.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem B. K. (2),
- w dniach 30 kwietnia i 4 maja 2009 roku samochodu C. (...) z A. S. (2), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie łącznej 38.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. S. (2),
- w dniu 28 kwietnia 2009 roku samochodu T. (...) z R. C. (1), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 3.500 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem R. C. (1),
- w dniach 8 maja i 11 maja 2009 roku samochodu O. (...) z W. K. (1), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie łącznej 22.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem W. K. (1),
- w dniu 28 kwietnia 2009 roku samochodu F. (...) z A. K. (3), a następnie pobrał od niej zaliczkę w kwocie 3.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. K. (3),
- w dniach 29 kwietnia i 5 maja 2009 roku, samochodu T. (...) z W. S., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 4.500 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem W. S.,
- w dniach 4 maja i 5 maja 2009 roku samochodu S. (...) z W. B., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie łącznej 21.200 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem W. B.,
- w dniu 29 kwietnia 2009 roku samochodu M. (...) z W. K. (2), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 6.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem W. K. (3),
- w dniu 29 kwietnia 2009 roku samochodu (...) S. z I. S., a następnie pobrał od niej zaliczkę w kwocie 4.362,90zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem I. S.,
- w dniu 8 maja 2009 roku samochodu N. (...) z M. T. (1), a następnie pobrał od niej zaliczkę w kwocie 4.500 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. T. (1),
- w dniu 27 kwietnia 2009 roku samochodu M. (...) z A. J., a następnie pobrał od niej zaliczkę w kwocie 4.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. J. i M. J. (1),
- w dniu 30 kwietnia 2009 roku samochodu V. (...) z K. M. (1), a następnie pobrał od niej zaliczkę w kwocie 5.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem K. M. (1) i K. M. (2),
- w dniu 4 maja 2009 roku samochodu T. (...) z M. J. (2), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 19.000 zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem I. J. i M. J. (2),

- w dniu 4 maja 2009 roku samochodu N. (...) z D. L. (1), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 5.000 zł na poczet zawartej umowy, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem I. L. i D. L. (1),

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

T. Ż. został oskarżony o to, że :

XXV. w marcu 2009 roku w L., i innych miejscowościach na terenie Polski, działając wspólnie i w porozumieniu z A. G., A. G. (2), nieletnim, co do którego wyłączono materiały do odrębnego postępowania oraz inną osobą w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem, po uprzednim zamieszczeniu na stronach portalu (...) ofert sprowadzenia i sprzedaży samochodów nie mając zamiaru i żadnych możliwości wywiązania się z takich umów, zawierał z nimi umowy przedwstępne sprzedaży pojazdów i wyłudzał tytułem zaliczki różnej wysokości kwoty pieniężne, czym doprowadził niżej wymienione osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy o łącznej wartości 22.700 złotych:

- w dniu 10 marca 2009 roku samochodu osobowego marki K. (...)

z S. Ś. (2), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 4.500zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem S. Ś. (1),

- w dniach 11 i 16 marca 2009 roku samochodu V. (...). (...)

z D. D. (2), a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie łącznej 13.700zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem D. D. (2),

- w dniu 17 marca 2009 roku samochodu T. (...) z M. N., a następnie pobrał od niego zaliczkę w kwocie 4.500zł, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. i E. N.

tj. o czyn z art. 286 §1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

I. P. został oskarżony o to, że :

XXVI. w dniu 10 lipca 2007 roku w L., działając wspólnie i w porozumieniu z A. G., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci przyznania i otrzymania kredytu bankowego na zakup towaru, jako kredytobiorca, złożyła w Przedsiębiorstwie Usług (...) w L. nieprawdziwe oświadczenie o okolicznościach o istotnym znaczeniu dla uzyskania kredytu w postaci danych o zatrudnieniu i osiągniętych zarobkach w firmie (...) sp. z o.o. we W., wprowadzając tym samym w błąd działającego w imieniu Banku pracownika sklepu, co do faktycznych możliwości płatniczych kredytobiorcy i zamiaru spłaty kredytu, czym doprowadziła (...) Bank S.A. w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3.100 zł tytułem udzielonego kredytu,

tj. o czyn z art. 297 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XXVII. w dniu 19 lipca 2007 roku w L., działając wspólnie i w porozumieniu z A. G., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci przyznania i otrzymania kredytu bankowego na zakup towaru w postaci telewizora marki (...) złożyła, jako kredytobiorca, w sklepie z sprzętem RTV w L. przy ulicy (...) nieprawdziwe oświadczenie o okolicznościach o istotnym znaczeniu dla uzyskania kredytu w postaci danych o zatrudnieniu i osiągniętych zarobkach w P.H.U. (...) - (...) w L., wprowadzając tym samym w błąd działającego w imieniu Banku pracownika sklepu, co do faktycznych możliwości płatniczych i zamiaru spłaty kredytu, czym doprowadziła (...) Bank S.A. w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3.199 zł tytułem udzielonego kredytu,

tj. o czyn z art. 297 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

E. U. został oskarżony o to, że :

XXVIII. w dniu 10 marca 2009 roku w C., województwa (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem, po uprzednim zarejestrowaniu fikcyjnej działalności gospodarczej o nazwie (...) E. C. na stronach portalu (...) zamieścił oferty sprowadzenia i sprzedaży samochodów osobowych, nie mając zamiaru i żadnych możliwości wywiązania się z takich umów, zawierał umowy przedwstępne sprzedaży pojazdów i wyludzał tytułem zaliczki różnej wysokości kwoty pieniężne, czym doprowadził niżej wymienione osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy o łącznej wartości 5.000 złotych, i tak:

- samochodu marki N. (...) z M. T. (2), pobierając od niego zaliczkę w wysokości 4.000 złotych, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. T. (2),

- samochodu marki T. (...) z Z. J., pobierając od niego zaliczkę w wysokości 1.000 złotych, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Z. J..

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

B. K. (1) został oskarżony o to, że :

XXIX. w dniu 25 marca 2009 roku w L., działając wspólnie i porozumieniu z innymi osobami celem osiągnięcia korzyści majątkowej, na stronach portalu (...) zamieścił ofertę sprowadzenia i sprzedaży samochodu osobowego marki T. (...), a następnie zawarł umowę przedwstępną sprzedaży tego auta z G. K., pobierając od niego zaliczkę w wysokości 3.300,00 złotych na poczet zawartej umowy, nie mając zamiaru, ani możliwości wywiązania się niej, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem G. K.,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.

Sąd Okręgowy w Legnicy wyrokiem z dnia 18 października 2012 r., sygn. akt: III K 97/10 orzekł:

I. K. L. uniewinnił od popełnienia czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku,

II. uznał oskarżonego K. L. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku, z tym że z opisu tego czynu wyeliminował, iż działał w ramach zorganizowanej grupy przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw oraz eliminuje sformułowanie, że w odniesieniu do A. K. (2), B. D., Ł. S. (1) „działał wspólnie i w porozumieniu”, a nadto z kwalifikacji czynu wyeliminował art. 65 §1 kk i za to na podstawie art. 286 §1 kk w zw. z art. 294 §1 kk i art. 33 §1, 2 i 3 kk wymierzył mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 300 (trzystu) stawek dziennych po 100 zł każda,

III. uznał oskarżonego K. L. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie III części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 278 §2 kk i art. 33 §1, 2 i 3 kk wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 10 (dziesięciu) stawek dziennych po 100 zł każda,

IV. na podstawie art. 85 kk i art. 86 §1 i 2 kk połączył oskarżonemu K. L. orzeczone w punktach II i III kary pozbawienia wolności i grzywny i wymierzył mu karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 3 (trzech) lat oraz grzywny w wymiarze 300 (trzystu) stawek dziennych po 100 zł każda,

V. uniewinnił oskarżonego A. K. (2) od popełnienia czynu opisanego w punkcie IV części wstępnej wyroku,

VI. uznał oskarżonego A. K. (2) za winnego tego, że w sierpniu 2009 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając w zamiarze, aby K. L. oraz inne nieustalone osoby dopuściły się czynów zabronionych polegających na doprowadzeniu do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na szkodę wielu osób pod pozorem sprowadzenia z zagranicy samochodów, swoim zachowaniem ułatwił K. L. oraz innym nieustalonym osobom ich popełnienie w ten sposób, że na swoje nazwisko zarejestrował działalność gospodarczą o nazwie „ (...)” z siedzibą

w W. i założył na swoje nazwisko konta bankowe oraz przekazał dokumenty założonych rachunków z kartami bankomatowymi nieustalonej osobie, to jest czynu z art. 18 §3 kk w zw. z art. 286 §1 kk i za to na podstawie art. 19 §1 kk w zw. z art. 286 §1 kk wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności,

VII. uniewinnił oskarżonego K. C. (1) od popełnienia czynu opisanego w punkcie VI części wstępnej wyroku,

VIII. uznał oskarżonego K. C. (1) za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie VII części wstępnej wyroku z tym, że wyeliminował z jego opisu, że działał w ramach zorganizowanej grupy przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wyeliminował z opisu czynu, że działał wspólnie i w porozumieniu z A. K. (2), a nadto wyeliminował z kwalifikacji zarzucanego mu czynu art. 65 § 1 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk i art. 33 §1, 2 i 3 kk wymierzył mu karę roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 20 zł każda,

IX. uznał oskarżonego K. C. (1) za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie VIII części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 278 §2 kk i art. 33 §1, 2 i 3 kk wymierzył mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 10 (dziesięciu) stawek dziennych po 10 zł każda,

X. na podstawie art. 85 kk i art. 86 §1 i 2 kk połączył oskarżonemu K. C. (1) orzeczone w punktach VIII i IX kary pozbawienia wolności i grzywny i wymierzył mu karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 20 zł każda,

XI. uniewinnia oskarżonego Ł. S. (1) od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie IX części wstępnej wyroku,

XII. uznał oskarżonego Ł. S. (1) za winnego tego, że w styczniu i lutym 2009 r. w K. i L. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, a nadto działając w zamiarze, aby K. L. i Ł. S. (2) oraz inne nieustalone osoby dopuściły się czynów zabronionych polegających na doprowadzeniu do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na szkodę wielu osób pod pozorem sprowadzenia z zagranicy samochodów, swoim zachowaniem ułatwił K. L. i Ł. S. (2) oraz innym nieustalonym osobom ich popełnienie w ten sposób, że na swoje nazwisko zarejestrował działalność gospodarczą o nazwie (...) Ł. S. (1) w K. i założył na swoje nazwisko konta bankowe oraz przekazał dokumenty założonych rachunków z kartami bankomatowymi Ł. S. (2), przy czym zarzucanego czynu dopuścił się działając w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio karanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Legnicy sygn. akt VII K 377/04 z dnia 13 października 2004 r. za czyn z art. 278 §1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresach od 06.03.2004 r. do 07.03.2004 r. oraz od 23.01.2008 r. do 21.07.2008 r., to jest czynu z art. 18 §3 kk w zw. z art. 286 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk i za to na podstawie art. 19 §1 kk w zw. z art. 286 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk wymierzył mu karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

XIII. uznał oskarżonego Ł. S. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie XI części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 286 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności,

XIV. na podstawie art. 85 kk i art. 86 §1 kk połączył oskarżonemu Ł. S. (1) orzeczone w punktach XII i XIII kary pozbawienia wolności i wymierzył mu karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

XV. uniewinnił oskarżonego Ł. S. (2) od popełnienia czynu opisanego w punkcie XII części wstępnej wyroku,

XVI. uznał oskarżonego Ł. S. (2) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie XIII części wstępnej wyroku z tym ustaleniem, że z opisu czynu wyeliminował, iż działał wspólnie i w porozumieniu z Ł. S. (1) oraz że działał w ramach zorganizowanej grupy przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw oraz z kwalifikacji czynu wyeliminował art. 65 § 1 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk i art. 33 §1, 2 i 3 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych po 20 zł każda,

XVII. uznał oskarżonego Ł. S. (2) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie XIV części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 278 §2 kk i art. 33 §1, 2 i 3 kk wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych po 20 zł każda,

XVIII. na podstawie art. 85 kk i art. 86 §1 i 2 kk połączył oskarżonemu Ł. S. (2) orzeczone w punktach XVI i XVII kary pozbawienia wolności i grzywny i wymierzył mu karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze roku i 2 (dwóch) miesięcy oraz grzywny w wymiarze 200 (dwustu) stawek dziennych po 20 zł każda,

XIX. uniewinnił oskarżonego A. G. (1) od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie XV części wstępnej wyroku,

XX. uznał oskarżonego A. G. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie XVI części wstępnej wyroku z tym ustaleniem, że z opisu czynu wyeliminował, iż działał wspólnie i w porozumieniu z T. Ż., W. C. oraz że działał w ramach zorganizowanej grupy przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw, zaś z kwalifikacji czynu wyeliminował art. 65 § 1 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk i art. 33 § 1, 2 i 3 kk wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) zł każda,

XXI. uznał oskarżonego A. G. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie XVII części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 270 §1 kk wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

XXII. uznał oskarżonego A. G. (1) za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w punktach XVIII i XIX części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 286 §1 kk w zw. z art. 11 §3 kk w zw. z art. 91 §1 kk i art. 33 §1, 2 i 3 kk wymierzył mu karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych po 20 zł każda,

XXIII. na podstawie art. 85 kk i art. 86 §1 i 2 kk i art. 91 §2 kk połączył oskarżonemu A. G. (1) orzeczone w punktach XX, XXI i XXII kary pozbawienia wolności i grzywny i wymierzył mu karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) zł każda,

XXIV. uniewinnił oskarżonego A. G. (2) od popełnienia czynu opisanego w punkcie XX części wstępnej wyroku,

XXV. uznał oskarżonego A. G. (2) za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie XXI części wstępnej wyroku, z tym że z opisu czynu wyeliminował, że działał w ramach zorganizowanej grupy przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw oraz że działał wspólnie i w porozumieniu z T. Ż. i W. C., a nadto wyeliminował z kwalifikacji czynu art. 65 §1 kk i za to na podstawie art. 286 §1 kk i art. 33 §1, 2 i 3 kk wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych po 50 zł każda,

XXVI. uznał oskarżonego A. G. (2) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie XXII części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 278 §2 kk i art. 33 §1, 2 i 3 kk wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 50 zł każda,

XXVII. na podstawie art. 85 kk i art. 86 §1 i 2 kk połączył oskarżonemu A. G. (2) orzeczone w punktach XXV i XXVI kary pozbawienia wolności i grzywny i wymierzył mu karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 2 (dwóch) lat oraz grzywny w wymiarze 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych po 50 zł każda,

XXVIII. uniewinnił oskarżonego B. D. od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie XXIII części wstępnej wyroku,

XXIX. uznał oskarżonego B. D. za winnego tego, że w okresie kwietnia i maja 2009 r. we L. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając w zamiarze, aby K. L. oraz inne nieustalone osoby dopuściły się czynów zabronionych polegających na doprowadzeniu do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na szkodę wielu osób pod pozorem sprowadzenia z zagranicy samochodów, swoim zachowaniem ułatwił K. L. oraz innym nieustalonym osobom ich

popelnienie w ten sposób, że na swoje nazwisko zarejestrował działalność gospodarczą o nazwie (...) B. L. (...) i założył na swoje nazwisko konta bankowe oraz przekazał dokumenty założonych rachunków z kartami bankomatowymi nieustalonej osobie, to jest czynu z art. 18 §3 kk w zw. z art. 286 §1 kk i za to na podstawie art. 19 §1 kk w zw. z art. 286 §1 kk wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności,

XXX. na podstawie art. 69 §1 kk i art. 70 §1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności wobec B. D. warunkowo zawiesił na okres próby lat dwóch,

XXXI. uznał oskarżonego T. Ź. za winnego tego, że w marcu 2009 r. w L. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej działając w zamiarze, aby A. G., A. G. (2) oraz inna osoba dopuściła się czynów zabronionych polegających na doprowadzeniu do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na szkodę wielu osób pod pozorem sprowadzenia z zagranicy samochodów, swoim zachowaniem ułatwił wyżej wskazanym osobom ich popelnienie w ten sposób, że założył konto bankowe w (...), a następnie dokumenty związane z kontem bankowym i kartę bankomatową przekazał A. G., to jest czynu z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i za to na podstawie art. 19 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

XXXII. na podstawie art. 69 §1 kk w zw. z art. 70 §1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności wobec T. Ź. warunkowo zawiesił na okres próby lat dwóch,

XXXIII. uznał oskarżoną I. P. za winną popelnienia zarzucanych jej czynów opisanych w punkcie XXVI i XXVII części wstępnej wyroku, z tym że przyjął, iż czynu tego dopuściła się w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 §1 kk, i za to na podstawie art. 286 §1 kk w zw. z art. 11 §3 kk w zw. z art. 91 §1 kk wymierzył jej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

XXXIV. na podstawie art. 69 §1 kk w zw. z art. 70 §1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności wobec I. P. warunkowo zawiesił na okres próby lat dwóch,

XXXV. uznał oskarżonego E. U. za winnego tego, że w dniu 10 marca 2009 r. w C. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając w zamiarze, aby K. L. oraz inne nieustalone osoby dopuściły się czynów zabronionych polegających na doprowadzeniu do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na szkodę wielu osób pod pozorem sprowadzenia z zagranicy samochodów, swoim zachowaniem ułatwił K. L. oraz innym nieustalonym osobom ich popelnienie w ten sposób, że na swoje nazwisko zarejestrował działalność gospodarczą o nazwie (...) E. C. i założył na swoje nazwisko konta bankowe oraz przekazał dokumenty założonych rachunków z kartami bankomatowymi nieustalonej osobie, to jest czynu z art. 18 §3 kk w zw. z art. 286 §1 kk i za to na podstawie art. 19 §1 kk w zw. z art. 286 §1 kk wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

XXXVI. na podstawie art. 69 §1 kk w zw. z art. 70 §1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności wobec E. U. warunkowo zawiesił na okres próby lat dwóch,

XXXVII. uznał oskarżonego B. K. (1) za winnego tego, że w marcu 2009 r. w L. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej działając w zamiarze, aby inne nieustalone osoby dopuściły się czynu zabronionego polegającego na doprowadzeniu do niekorzystnego rozporządzenia mieniem pod pozorem sprowadzenia z zagranicy samochodu swoim zachowaniem ułatwił nieustalonym osobom jego popelnienie w ten sposób, że udostępnił swoje konto w (...) oraz kartę bankomatową z numerem (...), to jest czynu z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i za to na podstawie art. 19 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

XXXVIII. na podstawie art. 63 §1 kk zaliczył na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności okresy tymczasowego areztowania oraz faktycznego pozbawienia wolności oskarżonym:

- K. L. – od dnia 11.08.2009 r. do dnia 05.05.2010 r.,

- A. K. (2) – od dnia 11.08.2009 r. do dnia 13.08.2009 r.,

- K. C. (1) – od dnia 28.04.2010 r. do dnia 29.04.2010 r.,
- Ł. S. (1) – od dnia 18.02.2009 r. do dnia 20.02.2009 r.,
- Ł. S. (2) – od 18.02.2009 r. do dnia 20.02.2009 r.,
- A. G. (1) – od dnia 10.10.2009 r. do dnia 05.05.2010 r.,
- A. G. (2) – od dnia 26.03.2009 r. do dnia 27.03.2009r.,
- B. K. (1) - od dnia 21.10.2009 r. do dnia 22.10.2009 r.

XXXIX na podstawie art. 627 kpk i art. 633 kpk zasądził od oskarżonych K. L., K. C. (1), Ł. S. (2), A. G., A. G. (2) na rzecz Skarbu Państwa po 1/5 kosztów sądowych i wymierzył im opłaty:

- K. L. w kwocie 6.400 zł,
- K. C. (1) w kwocie 500 zł,
- Ł. S. (2) w kwocie 1.000 zł,
- A. G. w kwocie 1.400 zł,
- A. G. (2) w kwocie 1.800 zł,

XL na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonych A. K. (2), Ł. S. (1), T. Ż., I. P., E. U., B. K. (1), B. D. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych,

XLI na podstawie art. 632 pkt 2 kpk w części uniewinniającej koszty procesu ponosi Skarb Państwa,

XLII na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązał oskarżonych K. L. i K. C. (1) do solidarnego naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz:

- A. K. (1) i J. K. 3.200 zł,
- D. W. 5.050 zł,
- P. W. 4.900 zł,
- M. O. (1) 4.800 zł,
- P. J. 2.400 zł,
- K. P. 2.500 zł,
- A. S. (1) 5.000 zł,
- M. Z. 5.800 zł,
- L. N. 4.550 zł,
- D. O. (1) 5.000 zł,
- M. T. (1) 4.500 zł,
- M. K. (1) 4.000 zł,

XLIII na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązał oskarżonych K. L., K. C. (1) i Ł. S. (2) do solidarnego naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz:

- M. K. (2) 6.500 zł,
- A. M. (1) 4.800 zł,
- R. M. (2) 3.000 zł,
- B. O. 3.900 zł,
- B. H. 2.900 zł,
- A. M. (2) 5.000 zł,
- J. S. (2) 3.800 zł,
- K. A. 2.900 zł,
- D. M. 3.900 zł,
- M. A. 4.000 zł,
- P. C. 3.000 zł,
- S. D. (1) 3.200 zł,
- A. P. (1) i M. P. (2) 2.800 zł,
- B. S. 3.400 zł,

XLIV na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązał oskarżonych K. L. i Ł. S. (2) do solidarnego naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz:

- M. G. (2) 4.000 zł,
- M. W. 4.000 zł,
- R. M. (3) 3.000 zł,
- R. Ł. 1.000 zł,
- G. S. 1.000 zł,
- A. P. (2) 3.500 zł,

XLV na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązał oskarżonego K. L. do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz:

- K. S. kwoty 4.000 zł,
- D. C. 2.000 zł,
- I. H. 1.200 zł,
- T. K. 4.100 zł,
- firmy (...)L.D. D. D. (1)” 12.300 zł,

- D. T. 2.500 zł,
- S. P. 1.950 zł,
- R. L. (1) 4.000 zł,
- firmy (...) Sp. z o. o. w K. 8.650 zł,
- T. C. 6.000 zł,
- A. W. 3.000 zł,
- K. T. 3.000 zł,
- A. B. 4.000 zł,
- P. G. 1.000 zł,
- M. P. (1) 3.100 zł,
- M. G. (1) 4.000 zł,
- T. L. 18.200 zł,
- B. K. (2) 5.000 zł,
- A. S. (2) 38.000 zł,
- R. C. (1) 3.500 zł,
- W. K. (1) 22.000 zł,
- A. K. (3) 3.000 zł,
- W. S. 4.500 zł,
- W. B. 21.200 zł,
- W. K. (2) 6.000 zł,
- I. S. 4.362,90 zł,
- A. J. i M. J. (1) 4.000 zł,
- K. M. (1) i K. M. (2) 5.000 zł,
- I. J. i M. J. (2) 19.000 zł,
- I. L. i D. L. (2) 5.000 zł,

XLVI na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązał oskarżonych A. G. (2) i A. G. do solidarnego naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz:

- S. Ś. (1) 4.500 zł,
- D. D. (2) 13.700 zł,

- M. N. i E. N. 4.500 zł,

- S. L. 3.900 zł,

- A. R. 2.500 zł,

- M. O. (2) 6.100 zł.

Apelację od tego wyroku wnieśli oskarżeni: L. K., C. K., S. Ł. (1), S. Ł. (2), G. A. i K. B..

Obrońca oskarżonego K. L. zaskarżył wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze, tj. w pkt II, III i IV.

Na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 438 pkt 1 i 4 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

I. obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 53 k.k. i art. 115 § 2 k.k. poprzez niezasadne uznanie odmowy składania wyjaśnień przez oskarżonego w toku postępowania oraz jego uprzedniej karalności jako przesłanek wpływających na wymiar orzeczonej mu kary, podczas gdy okoliczności te nie zostały ujęte w katalogu przesłanek mających wpływ dla oceny społecznej szkodliwości czynu i wymiaru kary,

II. rażącą niewspółmierność kary wyrażającą się w wymierzeniu oskarżonemu kary trzech lat pozbawienia wolności z pominięciem okoliczności przemawiających za orzeczeniem oskarżonemu kary w mniejszym wymiarze w sytuacji gdy oskarżony wyraził skruchę i naprawił w części wyrządzoną szkodę,

w n o s z ą c o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku w pkt II poprzez wymierzenie oskarżonemu kary w mniejszym wymiarze,

2. zmianę zaskarżonego wyroku w pkt IV poprzez wymierzenie oskarżonemu kary łącznej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat.

Obrońca oskarżonego K. C. (1) zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej pkt VIII, IX, X, XXXIX, XLII, XLIII.

Na zasadzie art. 427 § 2 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt 1, 2 i 4 k.p.k. zarzucił:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku mający wpływ na jego treść, a polegający na stwierdzeniu, że oskarżony K. C. (1) dokonał dwudziestokrotnie wypłat pieniędzy z konta, pomimo iż z materiału dowodowego w sprawie wynika, iż takich wypłat było oczywiście mniej,

- obrazę prawa materialnego, a to art. 18 § 1 k.k. poprzez niezasadne przyjęcie do zachowania oskarżonego konstrukcji współsprawstwa, w sytuacji gdy prawidłowa analiza zgromadzonego materiału dowodowego wskazuje, iż prawidłowa winna być zastosowana do zachowania K. C. (1) konstrukcja pomocnictwa z art. 18 § 3 k.k.,

- obrazę prawa materialnego, a to art. 46 § 1 k.k. przez nałożenie obowiązku solidarnego naprawienia szkody w pełnej wysokości 104.800 zł pomimo, iż szkoda została już w części przez niego naprawiona i przez oskarżonego K. L., na koncie w (...) Banku pozostała kwota 48.100 zł należąca do pokrzywdzonych, która po zwróceniu pokrzywdzonym umniejszy wysokość faktycznej szkody, a z ustaleń sądu wynika, iż oskarżony K. C. (1) przyczynił się do powstania szkody w wysokości jedynie 41.000 zł,

- rażącą niewspółmierność (surowość) wymierzonych kar jednostkowych oraz kary łącznej jednego roku i dwóch miesięcy pozbawienia wolności bez jej warunkowego zawieszenia,

w n o s z ą c o:

- przeprowadzenie bezpośrednio na rozprawie apelacyjnej dowodu z załączonej kserokopii wyroku Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 13.01.2012 r. oraz aktu oskarżenia z dnia 17.02.2011 r.,

- uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji;

ewentualnie o :

- zmianę wyroku przez złagodzenie wymierzonych oskarżonemu kar jednostkowych i kary łącznej poprzez warunkowe zawieszenie oskarżonemu wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności na zasadzie art. 69 § 1 i 2 k.k.

Obrońca oskarżonego Ł. S. (1) zaskarżył wyrok w całości. Na podstawie art. 427 § 2 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt 3 k.p.k. zarzucił:

I. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia polegający na ustaleniu, że zakładając działalność gospodarczą (...) oskarżony obejmował swoim zamiarem udzielenie pomocy do popełniania przestępstw oszustwa między innymi przez Ł. S. (2) i K. L.,

II. na podstawie art. 438 pkt 1 k.p.k. obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 53 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 115 § 2 k.k. polegające na:

- wymierzeniu oskarżonemu kar jednostkowych sprzecznych z dyrektywami wymiaru kary wynikającymi z powołanego wyżej przepisu kodeksu karnego,

- dokonaniu ustaleń podmiotowych dotyczących oskarżonego, mianowicie uznania, go za osobę zdemoralizowaną, w oparciu o fakt poprzedniej karalności i działania w ramach powrotu do przestępstwa.

III. wymierzenie oskarżonemu kary rażąco niewspółmiernie surowej (art. 438 pkt 4 k.p.k.) wynikającej z nieuwzględnienia okoliczności podmiotowych a mianowicie faktu, że oskarżony od początku przyznał się do zarzucanych mu czynów, złożył obszernie wyjaśnienia, które znalazły potwierdzenie w innych dowodach

w n o s z ą c o:

zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia czynu opisanego w pkt X części wstępnej wyroku i zmianę wyroku w zakresie orzeczonej kary pozbawienia wolności poprzez warunkowe zawieszenie jej wykonania na okres próby lat 3.

Obrońca oskarżonego Ł. S. (2) 1) zaskarżył wyrok w całości, powołując się na przepisy art. 427 k.p.k. na podstawie art. 439 pkt § 1 pkt 11 zarzucił rozpoznawanie sprawy pod nieobecność oskarżonego, którego obecność była obowiązkowa. Powołując się na zaistnienie bezwzględnej przyczyny uchylenia orzeczenia, okoliczności te miały charakter rażący i znaczący wpływ na treść orzeczenia sądu i wynikają z braku możliwości realizowania prawa do obrony w zw. z art. 6 k.p.k.,

w n o s z ą c o: uchylenie orzeczenia w części dotyczącej oskarżonego Ł. S. (2) i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Z ostrożności procesowej, ewentualnie 2) zaskarżył powyższy wyrok w części dyspozytywnej dotyczącej oskarżonego Ł. S. (2) pkt XVI.

Powołując przepisy art. 427 k.p.k. na podstawie art. 438 pkt § 2 zarzucił: obrazę przepisów postępowania mających wpływ na treść zapadłego orzeczenia o charakterze błędu dowolności przyjętych za podstawę wyroku powołując się na naruszenie art. 7 k.p.k. W wyniku przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów nastąpiło błędne określenie działań oskarżonego Ł. S. (2) jako współsprawcę lub sprawcę czynu z art. 286 k.k., zarówno co do strony przedmiotowej jak i strony podmiotowej,

w n o s z ą c o:

uniewinnienie od zarzucanego czynu oskarżonego Ł. S. (2).

3) zaskarżył powyższy wyrok w części dyspozytywnej dotyczącej oskarżonego Ł. S. (2) pkt XVII.

Powołując się na przepisy art. 427 k.p.k. na podstawie art. 438 pkt § 3 zarzucił: błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę tej części wyroku polegającym na braku podstaw oszacowania wartości poszczególnych programów komputerowych. W części wstępnej wyroku każdy z programów oszacowano na 800 zł, sąd nie wskazał w uzasadnieniu podstaw ani osoby dokonującej oszacowania,

w n o s z ą c o:

zmianę orzeczenia w pkt XVIII jego sentencji poprzez zmianę kary pozbawienia wolności w wysokości 6 miesięcy oraz grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 20 zł każda i orzeczenie kary niższej z zastosowaniem okresu próby.

Oraz alternatywnie:

4) zaskarżył powyższy wyrok w części dyspozytywnej dotyczącej oskarżonego Ł. S. (2) pkt XVIII.

Powołując się na przepisy art. 427 k.p.k. na podstawie art. 438 pkt § 4 zarzucił: rażąco niewspółmierność kary wymierzonej oskarżonemu pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania jako nieadekwatną do celów kary podczas, gdy okoliczności sprawy przemawiały za wymierzeniem kary co najmniej umożliwiającej zastosowanie warunkowego zawieszenia wykonania kary,

w n o s z ą c o:

- zmianę orzeczenia w punkcie XVIII jego sentencji poprzez wymierzenie wobec oskarżonego Ł. S. (2) warunkowe zawieszenie kary na okres próby,

- zmianę orzeczenia w punkcie XLIII oraz XLIV jego sentencji poprzez nie orzekanie wobec Ł. S. (2) obowiązku naprawienia szkody.

Obrońca oskarżonego A. G. (1) zaskarżył wyrok w zakresie czynu XVI, XVIII i XIX części wstępnej.

Na podstawie art. 427 § 2 k.p.k. oraz art. 438 pkt 1, 2 i 3 i art. 439 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 79 § 1 i 2 k.p.k. zarzucił:

1.naruszenie przepisów postępowania karnego, które miało wpływ na treść zaskarżonego wyroku, tj.:

a) treści art. 78 i 79 § 1 i 2 k.p.k. przez nierozpoznanie pisemnego wniosku oskarżonego o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu w sytuacji, gdy nie jest on obywatelem Polski, nie posługuje się językiem polskim i zachodzi uzasadniona obawa, że nie rozumie on treści przebiegu rozprawy i w związku z ograniczonym zasobem słów nie był on w stanie skutecznie bronić się i brać czynny udział w rozprawie bez obrońcy oraz w zakresie uznania za odczytane dowodu z zeznań świadka J. M., w sytuacji gdy oskarżony wnosił o przesłuchanie tego świadka osobiście, a następnie na podstawie jego zeznań uznano oskarżonego za winnego zarzutów XVIII i XIX,

b) treści art. 7 k.p.k. w zw. z art. 20 k.k. polegający na przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów bez uwzględnienia zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego w zakresie czynów XVI, XVIII i XIX przez uznanie, na podstawie wyjaśnień współoskarżonych I. P., A. G. (2), T. Ż. i W. C., że oskarżony dopuścił się z nimi wspólnie i w porozumieniu czynów XVI, XVIII i XIX w sytuacji gdy oskarżony nie znał tych osób, a w czasie zarzucanych mu czynów nie przebywał na wolności gdyż był on od kwietnia do 17 października 2009 r. w Zakładzie Karnym we W., skąd został przetransportowany przez Urząd Migracyjny do Ośrodka (...) w L., gdzie

przebywał do końca roku oraz bezzasadnym przyjęciu, że oskarżony obejmował swoją świadomością zamiary i plany innych współoskarżonych,

c) treści art. 5 § 2 k.p.k. polegający na nieuwzględnieniu okoliczności na korzyść oskarżonego, a w szczególności:

- poprzez błędne przyjęcie, że oskarżony faktycznie dopuścił się czynu zabronionego i miał pełną świadomość, że dopuszcza się czynów zabronionych, skoro brak jest innych dowodów poza wyjaśnieniami współoskarżonych, którzy mieli interes aby bezpodstawnie pogrążyć oskarżonego w celu uzyskania łagodniejszej kary wobec swojej osoby,

- poprzez uznanie za odczytane dowody z zeznań świadka J. M. w sytuacji gdy oskarżony wnosił o przesłuchanie tego świadka osobiście, a następnie na podstawie jego zeznań uznano oskarżonego za winnego zarzutów XVIII i XIX.

2. błąd w ustaleniach faktycznych, będący wynikiem mającej wpływ na treść orzeczenia obrazy przepisów postępowania (zwłaszcza art. 4 k.p.k., art. 5 §2 k.p.k., art. 7 k.p.k.), który to błąd wyraża się w przyjęciu tezy, że zgromadzone w niniejszej sprawie materiały dowodowe pozwalają na przyjęcie, iż A. G. (1) działał wspólnie i w porozumieniu z I. P. w zakresie czynu XVIII i XIX i z innymi współoskarżonymi w zakresie czynu XVI, podczas gdy prawidłowa i całościowa ocena materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że oskarżony nie wiedział o wyłudzeniu, nie był zorientowany w zamiarach i planach współoskarżonych, nie miał udziału w tych przestępstwach i nie obejmował swoją świadomością zakresu zamiarów poszczególnych sprawców – współoskarżonych (art. 20 k.k.),

3. rażąco niewspółmierność kary w zakresie czynu XVII w sytuacji gdy oskarżony ma na utrzymaniu 2 małoletnich dzieci, a żona oskarżonego jest w ciąży i oskarżony ustabilizował swój tryb życia i nie zamierza powrócić do przestępstwa,

w n o s z ą c o;

- zmianę zaskarżonego wyroku w ten sposób, że oskarżony zostanie uniewinniony od zarzutu XVI, XVIII i XIX, natomiast wykonanie kary w pozostałym zakresie zostanie warunkowo zawieszona,

ewentualnie o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Legnicy do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego B. K. (1) na zasadzie art. 425 § 1 i 2 k.p.k. zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej kary pozbawienia wolności i zarzucił: rażąco niewspółmierność kary,

w n o s z ą c o:

zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu B. K. (1) kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Odnośnie apelacji obrońcy oskarżonego K. L..

Apelacja obrońcy oskarżonego K. L. nie jest zasadna i nie zasługuje na uwzględnienie. Zmiana wyroku nastąpiła jednak na korzyść oskarżonego wyłącznie w zakresie zmniejszenia kwot zobowiązania do naprawienia szkody na skutek przedłożonych dowodów wpłat na rzecz pokrzywdzonych w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Okręgowy, wbrew zarzutowi zawartemu w pkt I apelacji nie dopuścił się obrazy prawa materialnego, tj. art. 53 k.k. i art. 115 § 2 k.k., polegającej na przyjęciu, że odmowa składania wyjaśnień przez oskarżonego oraz jego uprzednia karalność stanowiły przesłanki wpływające na wymiar kary, podczas gdy powyższe okoliczności nie zostały ujęte w katalogu przesłanek wpływających na ocenę stopnia społecznej szkodliwości czynu.

Przepis art. 115 §2 k.p.k. określa okoliczności, które sąd bierze od uwagę oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu. Do powyższych przesłanek ustawodawca nie zaliczył przytoczonych w apelacji okoliczności, ale nie uczynił tego również Sąd Okręgowy dając temu wyraz w pisemnym uzasadnieniu wyroku (str. 133). Sąd wskazał tamże, że wymierzając oskarżonemu K. L. karę, kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 k.k. W § 2 powyższego przepisu ustawodawca wskazał, że wymierzając karę, sąd uwzględnia m. innymi sposób życia oskarżonego przed popełnieniem przestępstwa, a zatem również dotychczasową karalność oskarżonego. Jest to niewątpliwie istotna okoliczność decydująca o rodzaju i wysokości kary wymierzonej przez sąd. Tak też uczynił to sąd I instancji (str. 134 pisemnego uzasadnienia wyroku), zaliczając powyższą okoliczność jako jedną z wielu, wpływających na wymiar kary. Okoliczność, iż oskarżony nie składał wyjaśnień, nie sposób jest traktować jako negatywnej przesłanki w zakresie określenia wysokości i rodzaju kary, gdyż w ten sposób oskarżony – do czego miał prawo – realizował przyjętą linię obrony. Stwierdzenie zawarte w uzasadnieniu wyroku (str. 134), że „oskarżony w toku całego postępowania nie złożył żadnych wyjaśnień, nie okazał skruchy”, należy potraktować jedynie jako podkreślenie faktu, że w istocie oskarżony wyjaśnień nie składał, ale także swoją postawą nie manifestował żalu z powodu popełnionego przestępstwa. Sąd oprócz tego wskazał na szereg innych okoliczności przemawiających za celowością wymierzenia oskarżonemu bezwzględnej kary pozbawienia wolności za poszczególne przestępstwa, jak również kary łącznej.

Stanowisko powyższe podzielił Sąd Apelacyjny, uznając zarzut rażącej niewspółmierności kary za niezasadny.

Docenić należy, iż oskarżony rozpoczął naprawienie szkody wyrządzonej przestępstwem, jednakże oddawane sumy pieniężne są symboliczne w stosunku do szkody realnej, jaką ponieśli pokrzywdzeni i nie sposób jest nie ocenić takiej postawy jako demonstracji dobrej woli. Nadmiar okoliczności obciążających, wymienionych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku (str. 133-134), a w szczególności dotychczasowa karalność oskarżonego (k.6595), przemawiają za brakiem przesłanek do warunkowego zawieszenia wykonania kary łącznej pozbawienia wolności, po uprzednim jej złagodzeniu, a także orzeczenie niższej kary grzywny. Zważyć należy, że oskarżony uprzednio był trzykrotnie karany za przestępstwa przeciwko mieniu, w tym na kary pozbawienia wolności w postaci bezwzględnej, jak też z warunkowym zawieszeniem wykonania. Cel tych kar nie został osiągnięty. Przeciwno zastosowaniu dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności przemawia rozmiar przestępczej działalności oskarżonego, do której wprowadził wiele osób, a dokonanymi czynami, poza stratami materialnymi, spowodował zmniejszenie zaufania do zakupu samochodów poprzez internet przez potencjalnych nabywców pojazdów. W ocenie Sądu Apelacyjnego, cele kary wobec oskarżonego L. o jakich mowa w art. 53 §1 i § 2 k.k. zostaną osiągnięte wyłącznie w sytuacji orzeczenia bezwzględnej kary pozbawienia wolności w wymiarze określonym w zaskarżonym wyroku, co nie razi surowością.

Zarzut niewspółmierności kary, można zasadnie podnosić wówczas „gdy kara jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, nie uwzględnia w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, jak i osobowości sprawcy, innymi słowy – gdy w społecznym odczuciu jest karą niesprawdliwą” (wyrok SN z 11.04.1985 r., V KRN 178/85, OSNKW 7-8/1985, poz. 60). Niewspółmierność zachodzi zatem wtedy, gdy suma zastosowanych kar i innych środków, wymierzona za przypisane przestępstwa, nie odzwierciedla należyście stopnia szkodliwości społecznej czynu i nie uwzględnia w wystarczającej mierze celów kary (wyrok SN z 30.11.1990, Nr 363/90, OSNKW 7-9/1991, poz. 39).

Aprobując zatem stanowisko Sądu Okręgowego, apelacja obrońcy oskarżonego K. L. nie została uwzględniona.

Odnosnie apelacji obrońcy oskarżonego B. K. (1).

Apelacja jest zasadna.

Apelujący nie kwestionował ustaleń faktycznych dokonanych przez Sąd I instancji, a w konsekwencji przypisania oskarżonemu przestępstwa opisanego w punkcie XXXVII części dyspozytywnej wyroku, wyczerpującego ustawowe znamiona przestępstwa z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. Obrońca zarzucił natomiast, iż wymierzona bezwzględna kara 6 miesięcy pozbawienia wolności, jest rażąco niewspółmierna, razi swoją surowością.

Sąd Apelacyjny uznaje za zasadne twierdzenie obrońcy, że istnieją okoliczności łagodzące wobec oskarżonego w postaci przyznania się oskarżonego do popełnienia przypisanego czynu, niewielka korzyść majątkowa osiągnięta przez niego, wyrażona przez oskarżonego skrucha.

Apelujący pominął jednak, iż wobec oskarżonego B. K. (1) zachodzą okoliczności obciążające, prawidłowo wskazane przez Sąd I instancji na str. 137 pisemnego uzasadnienia wyroku. Do nich przede wszystkim Sąd zaliczył współdziałanie oskarżonego z osobami, co do których miał świadomość przestępczego procederu, który uprawiali w szerokim zakresie oraz niegodziwe celu sprawców bezpośrednich popełnionych przestępstw. O wymiarze kary nie może zatem decydować wyłącznie wysokość wyrządzonej szkody powstałej na skutek doprowadzenia pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, ale przede wszystkim dotychczasowy tryb życia oskarżonego. Sąd Okręgowy wprost stwierdził, że „jego postawa nie rokuje pozytywnej prognozy kryminologicznej i wymaga orzeczenia kary o charakterze bezwzględny” (str. 137 pisemnego uzasadnienia wyroku).

Oskarżony B. K. (1) karany był wyrokiem Sądu Rejonowego w Legnicy z dnia 16 lutego 2009 roku – sygn. akt: VII K 1244/08 za przestępstwa z art. 278 §1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny, a także za przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 11 §3 k.k. i z art. 279 § 1 k.k. na kary po roku pozbawienia wolności. Sąd orzekł karę łączną roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat. Postanowieniem z dnia 16 sierpnia 2010 roku, Sąd Rejonowy zarządził wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności, uprzednio zamieniając karę grzywny na karę pozbawienia wolności. Postanowieniem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 20 grudnia 2011 roku warunkowo zwolniono oskarżonego z odbycia reszty kary pozbawienia wolności.

Sąd Apelacyjny dostrzegając szereg okoliczności obciążających oskarżonego uznał, iż nie celowym jest wymierzenie wobec oskarżonego krótkoterminowej kary pozbawienia wolności wobec czego warunkowo zawiesił jej wykonanie na okres próby 5 lat.

Podniesione w apelacji okoliczności łagodzące, w istocie dają szansę na niepowrót oskarżonego na drogę przestępstwa. Długi okres zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, pozwalać będzie na zweryfikowanie przyjętego stanowiska co do zastosowania powyższego dobrodziejstwa.

Z tych względów Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok uwzględniając zarzut i wniosek zawarty w apelacji.

Odnosnie apelacji obrońcy oskarżonego Ł. S. (1).

Apelacja nie jest zasadna, wobec czego nie została uwzględniona.

Zarzut opisany w pkt I apelacji – błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia w głównej mierze oparty została na wykazaniu braku świadomości oskarżonego Ł. S. (1), iż podejmowane przez niego czynności, przede wszystkim z oskarżonym Ł. S. (2), zmierzały do popełnienia przestępstwa. Powyższy zarzut nie jest zasadny, chociażby w świetle wyjaśnień samego oskarżonego Ł. S. (1), który nie tylko przyznał się do przedstawionego mu zarzutu, ale również wniósł o wymierzenie kary za zarzucane mu przestępstwa.

Sąd Okręgowy, przypisując oskarżonemu Ł. S. (1) przestępstwo w pkt XII części dyspozytywnej wyroku, uwzględnił wszelkie wątpliwości wynikające z materiału dowodowego na korzyść oskarżonego i przypisał mu czyn polegający na udzieleniu pomocy oskarżonym K. L. i Ł. S. (2) oraz innym osobom popełnienia czynów zabronionych. Zasadnie Sąd Okręgowy nie przypisał oskarżonemu Ł. S. (1), iż uczestniczył w czynnościach sprawczych, polegających na bezpośrednim przyjęciu pieniędzy od pokrzywdzonych. Tym niemniej, nie budzi wątpliwości – wobec również przyznania się oskarżonego – że oskarżony Ł. S. (1) ułatwił oskarżonym K. L. i Ł. S. (2) oraz innym osobom w doprowadzeniu pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Jego bowiem zachowanie polegało na zarejestrowaniu fikcyjnej działalności gospodarczej i stworzeniu podmiotu (...) Ł. S. (1) w K., założeniu na swoje nazwisko kont bankowych w różnych bankach, przekazaniu dokumentów bankowych założonych rachunków z kartami bankomatowymi, umożliwiającymi wypłatę różnych kwot, po uprzednim ich wpłaceniu przez

pokrzywdzonych. Wykonanie znacznej ilości czynności przez oskarżonego Ł. S. (1), zmierzało w sposób oczywisty do popełnienia przestępstw oszustwa i stanowiło istotny wkład w ich realizacji, na co godził się oskarżony, oczekując z tego tytułu osiągnięcie korzyści majątkowej. Niewątpliwie rację ma obrońca, że oskarżony nie obejmował swoją wiedzą rzeczywistego rozmiaru przestępstwa i wysokości osiągniętych korzyści, jednakże wiedział, że podejmowane przez niego czynności, o różnorodnym charakterze służą do popełnienia przestępstwa, zaś skutki tego czynu przewidywał i akceptował. Z tego względu Sąd I instancji nie przypisał oskarżonemu skutku w postaci doprowadzenia pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ustalonej wysokości.

Czyn oskarżonego opisany w pkt XII stanowił zatem pomocnictwo w realizacji znamion oszustwa z art. 286 § 1 k.k. Przyjęta kwalifikacja prawna czynu oskarżonego jest prawidłowa. Stąd nie sposób jest podzielić zarzutu obrońcy, że powyższy czyn oskarżonego nie stanowi jakiegokolwiek przestępstwa.

Zarzuty opisane w punktach II i III apelacji dotyczą kwestii związanych z wysokością wymierzonych kar jednostkowych oraz kary łącznej pozbawienia wolności, nie akceptowanych przez obrońcę oskarżonego.

Powyższe zarzuty okazały się niezasadne. Sąd Okręgowy orzekł wobec oskarżonego w pkt XII i XIII części dyspozytywnej wyroku kary jednostkowe w wymiarze: roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz roku pozbawienia wolności. W pkt XIV wymierzył karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, nie orzekając kary grzywny.

Kary jednostkowe zostały wymierzone w granicach ustawowego minimum i nie rażą surowością, zwłaszcza jeśli uwzględni się popełnienie przez oskarżonego przestępstw w warunkach art. 64 §1 k.k. (wobec dwukrotnej uprzedniej karalności oskarżonego – k. 6588-6589). Sąd I instancji orzekając karę łączną zasadnie zastosował zasadę częściowej absorpcji, co skutkowało złagodzeniem skutków orzeczonych kar jednostkowych.

Sąd Apelacyjny podzielił argumenty Sądu Okręgowego (str. 135 pisemnego uzasadnienia wyroku) w zakresie celów jakie winny zostać zrealizowane wobec oskarżonego w sytuacji odbycia kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Zważyć przy tym należy, że oskarżony Ł. S. (1) uprzednio został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Legnicy z dnia 20 czerwca 2007 roku za popełnione przestępstwa z art. 278 § 1 k.k., art. 217 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat. Wobec oskarżonego Sąd postanowieniem z dnia 13 czerwca 2011 roku zarządził wykonanie kary pozbawienia wolności, co przekonuje o nieskuteczności orzeczenia, po raz kolejny, kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Apelujący nie przedstawił argumentów, które podważyłyby zasadność stanowiska Sądu Okręgowego, stąd apelacja nie została uwzględniona.

Odnosnie apelacji obrońcy oskarżonego Ł. S. (2).

1. Zarzut opisany w pkt 1 apelacji, oparty na podstawie odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 11 k.p.k., tj. rozpoznanie sprawy podczas nieobecności oskarżonego, którego obecność była obowiązkowa – uznany został za zasadny.

Rozstrzygnięcie powyższego zarzutu nastąpi po przedstawieniu sytuacji procesowej oskarżonego Ł. S. (2) w końcowej fazie postępowania sądowego, a mianowicie:

a) oskarżony Ł. S. (2) złożył wyjaśnienia przed Sądem Okręgowym, po czym obecny był na rozprawie w dniu 23 września 2011 r. (k. 6023), a następnie nie stawił się na rozprawie w dniu 7 października 2011 r. (k.6055), zaś Sąd prowadził rozprawę w dalszym ciągu, uznając nieobecność oskarżonego za nieusprawiedliwioną, a jego udział w rozprawie nie został uznany za niezbędny. Na przerwanej rozprawie w dniu 14 października 2011 r. (k.6063) oskarżony nie stawił się, rozprawa była kontynuowana. Na rozprawę w dniu 17 listopada 2011 r. (k.6149) oskarżony nie stawił się, wezwania nie podjęto w terminie. Na rozprawę w dniu 16 grudnia 2011 r. oskarżony stawił się (k.6207), zaś na przerwanej rozprawie w dniu 13 stycznia 2012 r. (k.6263) oskarżony nie stawił się, podobnie jak: w dniu 16 lutego 2012 r. (k.6323), w dniu 15 marca 2012 r. (k.6369), w dniu 13 kwietnia 2012 r. (k.6429), w dniu 27 kwietnia 2012 r. (k.6454) i w dniu 31 maja 2012 r. (k.6467),

b) oskarżony Ł. S. (2) nie stawiał się na rozprawę w dniu 21 czerwca 2012 r. (k.6508), zaś z informacji K. w L. wynikało, że oskarżony nie przebywa pod wcześniej podanym adresem (k.6493), osoba tam zamieszkująca nie znalazła aktualnego miejsca pobytu oskarżonego, wezwania nie doręczono. Sąd uzyskał informację (k.6518) z Krajowego Rejestru Karnego, że oskarżony nie figuruje w Kartotece osób pozbawionych wolności,

c) Sąd Okręgowy zlecił doręczenie wezwania oskarżonemu na rozprawę w dniu 20 lipca 2012 roku Komendzie Miejskiej Policji w L. (k.6525). Sąd uzyskał informację (k.6525 verte), że wezwanie na rozprawę zostało doręczone oskarżonemu w dniu 29 czerwca 2012 roku, „jednocześnie Ł. S. (2) kieruje prośbą o wysyłanie korespondencji pod adres L., ul. (...) – aktualne miejsce pobytu w/w”. (cytat z notatki K.),

d) pomimo prawidłowo doręzonego wezwania, oskarżony Ł. S. (2) nie stawiał się na rozprawę sądową w dniu 20 lipca 2012 roku (k.6549). Na rozprawie, po ogłoszeniu końcowych stanowisk przez strony, publikację wyroku odroczone na dzień 27 lipca 2012 roku,

e) na rozprawę w dniu 27 lipca 2012 roku oskarżony Ł. S. (2) nie stawiał się, zaś Sąd wznowił przewód sądowy i odroczył rozprawę do dnia 22 sierpnia 2012 roku (k.6554),

f) w dniu 22 sierpnia 2012 roku oskarżony Ł. S. (2) nie stawiał się, a brak dowodu doręczenia zawiadomienia oskarżonego spowodował odroczenie rozprawy do dnia 11 października 2012 roku. Dwukrotnie awizowano wezwanie (k.6610), wysyłając pismo na adres znany sądowni, tj. L., ul. (...), a także Sąd zlecił K. w L. doręczenie wezwania oskarżonemu (k.6616),

g) w dniu 11 października 2012 roku, oskarżony nie stawiał się na rozprawę (k.6639), Sąd zaś uznał wezwanie za doręczone i odroczył ogłoszenie wyroku na dzień 18 października 2012 r., w którym również nie stawiał się oskarżony Ł. S. (2) (k.6647).

Z przedstawionych wyżej czynności wynika, że Sąd wielokrotnie czynił starania w celu doręczenia wezwań na rozprawę oskarżonemu Ł. S. (2). Oskarżony pozostając na wolności, jest obowiązany stawić się na każde wezwanie w toku postępowania karnego oraz zawiadomić organ prowadzący postępowanie o każdej zmianie miejsca swego zamieszkania lub pobytu trwającego dłużej niż 7 dni (art. 75 § 1 k.p.k.). Oskarżony wymóg powyższy spełnił, gdyż podał funkcjonariuszowi Policji nowy adres (k.6525 verte) jako miejsce pobytu, nie określając, czy pod tymże adresem przebywać będzie dłużej niż 7 dni. Wprawdzie nie przekazał takiej informacji Sądowi, do którego dyspozycji pozostawał ale taka informacja do Sądu dotarła.

Sąd zatem dysponował wiedzą co do aktualnego miejsca pobytu oskarżonego Ł. S. (2). Tymczasem, na kolejny termin rozprawy – 11 października 2012 r. Sąd zlecił Komendzie Miejskiej Policji w L. doręczenie oskarżonemu wezwania na rozprawę, podając nieaktualny adres pod którym miałby przebywać oskarżony. Powyższa czynność doręczenia okazała się nieskuteczna. Sąd uznał, że rozprawa może być kontynuowana podczas nieobecności oskarżonego. Sąd Okręgowy podejmując powyższą decyzję o kontynuowaniu rozprawy naruszył przepis art. 376 § 2 k.p.k., gdyż oskarżony nie został zawiadomiony prawidłowo o terminie rozprawy odroczonej. Sąd skierował korespondencję do oskarżonego pod nieprawidłowy adres, nakazywał doprowadzenie oskarżonego, podając policji adres nieaktualny, pomimo, że sąd dysponował adresem pod którym oskarżony przebywał, gdyż wcześniej wskazał do policji.

Naruszenie obowiązków zapewnienia oskarżonemu możliwości osobistego uczestniczenia w rozprawie głównej i podjęcia obrony swoich praw, należy ocenić jako uchybienie o charakterze rażącym, wymieniony w art. 439 § 1 pkt 11 k.p.k., jako bezwzględna podstawa uchylenia orzeczenia. Należy podkreślić, że Sąd Apelacyjny wcześniej dostrzegł powyższe uchybienie przywracając oskarżonemu termin do wniesienia apelacji (postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 3 stycznia 2012 r. – sygn. akt II A Kz 628/12 k. 6772-6773).

Przedstawione wyżej uchybienie, stanowiące bezwzględną podstawę odwoławczą, skutkowało uchyleniem wyroku Sądu Okręgowego w Legnicy i przekazaniem sprawy oskarżonego Ł. S. (2) Sądowi Rejonowemu w Legnicy jako rzeczowo i miejscowo właściwemu do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy, Sąd I instancji winien skorzystać w szerokim zakresie z przepisu art. 442 § 2 k.p.k., przeprowadzając postępowanie dowodowe, poprzestając na ujawnieniu zeznań osób pokrzywdzonych przestępstwem, gdyż dowody te nie miały wpływu na uchylenie zaskarżonego wyroku.

Uwzględnienie zarzutu opisanego w pkt I apelacji skutkowało uchyleniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy oskarżonego Ł. S. (2) do ponownego rozpoznania co czyniło bezprzedmiotowym odniesienie się do dalszych zarzutów zawartych w apelacji obrońcy oskarżonego Ł. S. (2).

Odnosnie apelacji obrońcy oskarżonego A. G. (1).

Apelacja nie została uwzględniona. Zmiana wyroku na korzyść oskarżonego nastąpiła z uwagi na dostrzeżone uchybienia w zakresie wysokości stawek dziennych grzywien orzeczonych wobec oskarżonego.

Zarzut naruszenia przepisów postępowania, a mianowicie art. 78 k.p.k. i art. 79 § 1 i § 2 k.p.k. – jest oczywiście bezzasadny. Obrońca oskarżonego, wprawdzie powołał przepis art. 78 k.p.k., jednakże w uzasadnieniu apelacji wyekspozował naruszenie przez Sąd I instancji przepisu art. 79 § 1 i § 2 k.p.k. poprzez nie wyznaczenie przez Sąd obrońcy z urzędu, którego udział – w ocenie apelującego – był obligatoryjny. Według bowiem obrońcy, oskarżony winien zostać potraktowany „jak osoba niesłyszcząca, gdyż nie mamy pewności, czy zrozumiał zarzuty, zeznania świadków, współoskarżonych, czy faktycznie miał on możliwość zapoznania się z aktami, postępowania w sytuacji, gdy nie czyta on i nie pisze w języku polskim” (str. 3 apelacji, k. 6959).

Powyższe twierdzenia apelującego nie znajdują wsparcia w jakimkolwiek dowodzie, a wręcz pozostają w sprzeczności z wyjaśnieniami oskarżonego A. G. (1). Oskarżony przebywa nielegalnie w Polsce od 1990 roku, gdzie posiada żonę i dwoje małoletnich dzieci. Wielokrotnie odbywał karę pozbawienia wolności. Oskarżony włada językiem polskim i w trakcie postępowania przygotowawczego oraz sądowego, sytuacja nie wymagała korzystania z tłumacza. W żadnym razie oskarżonego nie sposób jest traktować jako „osobę niesłyszcząca”. Dowodem powyższych twierdzeń jest, to że oskarżony takiego wniosku nie składał, a wręcz stwierdzał, że „znam dobrze język polski w mowie i w piśmie, posługuję się nim swobodnie i nie potrzebuję korzystać z pomocy tłumacza” (protokół przesłuchania przez prokuratora w dniu 1.10.2009 r., k. 3118). Także w dniu 16.03.2010 r., podczas kolejnego przesłuchania przez prokuratora wyjaśnił: „znam język polski w mowie i piśmie, nie mam problemu w porozumiewaniu się w tym języku, gdyż w Polsce przebywam od 20 lat z przerwami” (k.3425, tom 18), co potwierdził w dniu 30.04.2010 r. (k.3442, tom 18). W aktach sprawy znajdują się pisma procesowe sporządzone przez oskarżonego A. G. (k.3184-3186, 3191, 3194, 3196-3199), co potwierdza jego znajomość języka polskiego i władanie nim w formie pisemnej.

W tej sytuacji, wywodzenie że Sąd obraził przepis art. 79 § 1 k.p.k. – jest oczywiście niezasadne. Brak było również podstaw do ustanowienia oskarżonemu obrońcy z urzędu na podstawie art. 78 § 1 k.p.k., gdyż oskarżony nie wykazał aby nie był w stanie ponieść kosztów obrony bez uszczerbku dla niezbędnego utrzymania siebie i rodziny. Oskarżony pracował (nielegalnie), osiągał dochód, a także osiągnął korzyść z popełnionych przestępstw.

Zarzut uznania za odczytane zeznań świadka J. M. „w sytuacji, gdy oskarżony wnosił o przesłuchanie tego świadka osobiście ...” (cytat z apelacji, k. 6957) jest oczywiście niezasadny.

Sąd Okręgowy na rozprawie w dniu 12 sierpnia 2011 roku przesłuchał w charakterze świadka J. M. (k.5895 verte – 5896, t. 30) i po złożeniu przez świadka zeznań, który oświadczył, że pewnych szczegółów nie pamięta, Sąd odczytał zeznania złożone przez świadka w postępowaniu przygotowawczym (k.2835-2836, t. 15), które świadek potwierdził. Nie jest zatem tak, jak wywodził apelujący, że Sąd I instancji poprzestał na odczytaniu zeznań świadka, nie przesłuchując go na rozprawie sądowej. Zeznania J. M. wskazują na wystawienie przez niego zaświadczenia o zatrudnieniu I. P. w celu zakupu przez nią sprzętu w systemie ratalnym. Uczynił to na prośbę oskarżonego A. G.. Udział

oskarżonego G. w przypisanych przestępstwach opisanych w pkt XVIII i XIX części wstępnej wyroku, szczegółowo opisała oskarżona I. P. (k.2843-2846, t. 15; k. 5642, t. XXIX), z których jednoznacznie wynika, iż oskarżony A. G., przy udziale I. P. doprowadził (...) Bank S.A. w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwotach 3.100 zł i 3.190 zł. Ustalenia zatem Sądu Okręgowego są prawidłowe, pozbawione błędów, oparte na zebranych materiale dowodowym, wszechstronnie i przekonująco ocenionym.

Zarzut obrazy art. 7 k.p.k. w zw. z art. 20 k.k. – nie jest uzasadniony.

Ustalenia Sądu Okręgowego dotyczące udziału oskarżonego A. G. (1) w popełnieniu zarzucanych, a następnie przypisanych przestępstw, zostały oparte na dowodach szczegółowo ocenionych przez Sąd I instancji. Przypisanie oskarżonemu przestępstwa opisanego w pkt XVI części wstępnej wyroku oparte zostało przede wszystkim na wyjaśnieniach współoskarżonych A. G. (2), T. Ż. i W. C., zaś popełnienie przestępstw opisanych w punktach XVIII i XIX znalazło potwierdzenie w wyjaśnieniach I. P..

Sąd Okręgowy na str. 130-132 pisemnego uzasadnienia wyroku szczegółowo przedstawił i przekonująco uzasadnił ocenę dowodów, na podstawie których dokonał ustaleń faktycznych. Ocena dowodów w żadnym zakresie nie przekraczała granic wyznaczonych przepisem art. 7 k.p.k. i nie była oceną dowolną. Zarzut obrazy art. 5 §2 k.p.k., polegający na rozstrzygnięciu wątpliwości na niekorzyść oskarżonego A. G. (1) jest całkowicie chybiony. W sprawie bowiem nie zachodziła sytuacja, polegająca na zaistnieniu wątpliwości, które powziąłby Sąd I instancji. Postępowanie sądowe, poprzedzone postępowaniem przygotowawczym, prowadzone zostało w sposób prawidłowy, dążąc do wszechstronnego wyjaśnienia istotnych okoliczności, w sposób dokładny i wyczerpujący, nie wymagający uzupełnienia. Reguła z art. 5 § 2 k.p.k., na którą powołuje się apelujący, ma zastosowanie dopiero wówczas, gdy zostały wyczerpane wszystkie możliwości poznawcze w postępowaniu (por. wyrok SN z 31.08.1979 r., IV KR 173/79, OSNPG 2/1980, poz. 24; postanowienie SN z 16.06.2005 r., II KK 25/04, OSNKW 9/2005, poz. 86). O jej naruszeniu nie można więc mówić, gdy sąd w wyniku pełnej i poprawnie dokonanej swobodnej oceny dowodów uznał, że brak jest wątpliwości albo, że nie mają one znaczenia dla odpowiedzialności oskarżonego. O złamaniu dyrektywy „in dubio pro reo” można zatem mówić dopiero wtedy, gdyby wątpliwości wyrażone przez sąd nie zostały usunięte i rozstrzygnięto je na niekorzyść oskarżonego (por. wyrok SN z 9.05.2002 r., V KK 21/02, OSNPP 11/2002, poz. 13). Powyższa sytuacja w rozpoznawanej sprawie nie zaistniała, zaś obrońca oskarżonego w wywiezionej apelacji nie wskazał w jakim zakresie Sąd Okręgowy złamał regułę z art. 5 § 2 k.p.k. Ograniczył się jedynie do stwierdzenia braku świadomości oskarżonego co do zamiarów współsprawców popełnionych przestępstw. Pozostaje to jednak w zasadniczej sprzeczności z przedstawionymi wyżej dowodami, z których jednoznacznie wynika, że oskarżony A. G. (1) doskonale zdawał sobie sprawę z charakteru przestępczego podejmowanych działań, a wręcz je inicjował. Twierdzenie w apelacji, że oskarżony nie był zorientowany w działaniach I. P. jest niezasadne, skoro w zakresie czynów opisanych w pkt XVIII i XIX części wstępnej wyroku, inicjatywa ich popełnienia należała do oskarżonego A. G. (1), co jest o tyle wiarygodne, że to on uzyskał korzyść majątkową.

Zarzut obrazy art. 7 k.p.k. w zw. z art. 20 k.k. opisany, w pkt 1 b, skutkujący błędnym przypisaniem oskarżonemu A. G. (1) przestępstw opisanych w pkt. XVI, XVIII, XX, w sytuacji gdy w tym czasie oskarżony pozbawiony był wolności – okazał się niezasadny.

Oskarżony A. G. (1) powyższych przestępstw dopuścił się w następującym czasie:

a)

a) przestępstwo opisane w pkt XVI części wstępnej wyroku – w marcu 2009 r.

b) przestępstwo opisane w pkt. XVIII części wstępnej wyroku – w dniu 10 lipca 2007 r.,

c) przestępstwo opisane w pkt. XIX części wstępnej wyroku – w dniu 19 lipca 2007 r.

Z dokumentów w postaci świadectwa zwolnienia oskarżonego A. G. (1) z Zakładu Karnego w W. z dnia 18 września 2009 r. (k. 6022 t. 31) wynika, że oskarżony przebywał w Zakładzie Karnym w W. w okresie:

od 27 września 2005 r. do 7 czerwca 2006 r.,

od 15 kwietnia 2009 r. do 18 września 2009 r.,

a zatem nie odbywał kary pozbawienia wolności w marcu 2009 r. jak przyjął Sąd Okręgowy odnośnie pkt. XVI części wstępnej wyroku.

Ponadto z postanowienia Sądu Rejonowego w Wołowie z dnia 18 września 2009 r. (k. 3096) wynika, że tenże Sąd zastosował wobec oskarżonego areszt w celu wydalenia na czas niezbędny do przeprowadzenia postępowania – nie dłużej niż do 17 grudnia 2009 r.

Zatem nie był to okres obejmujący popełnienie przestępstwa opisanego w pkt XVI części wstępnej wyroku.

Z żadnego dokumentu nie wynika aby oskarżony przebywał w warunkach pozbawienia wolności w dniu 10 lipca 2007 r. (czyn XVIII) i w dniu 19 lipca 2007 r. (czyn XIX).

Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych jest niezasadny, bowiem Sąd I instancji dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych w wyniku właściwej oceny zebranych dowodów, a przyjęte stanowisko wszechstronnie uzasadnił.

Zarzut rażącej niewspółmierności kary odnośnie czynu opisanego w pkt XVII części wstępnej wyroku (pkt XXI części dyspozytywnej wyroku) w wysokości 6 miesięcy pozbawienia wolności jest oczywiście niezasadny. Wymiar kary jest nieznacznie wyższy od ustawowego zagrożenia (3 miesiące pozbawienia wolności) z art. 270 § 1 k.k., zaś obrońca nie przedstawił argumentów, które w skuteczny sposób wykazałyby uzasadnienie zarzutu rażącej niewspółmierności kary.

Wymiar kary łącznej 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz kary grzywny nie razi surowością, zwłaszcza jeśli uwzględni się ilość popełnionych przez oskarżonego przestępstw, a zwłaszcza to, że oskarżony wykorzystując nielegalny pobyt na terenie Polski, systematycznie popełnia kolejne przestępstwa, wchodząc w kontakty z osobami, również karanymi za przestępstwa. Brak jest podstaw aby przyjąć, że wymierzone kary łączne rażą surowością. Spełniają wymogi wymienione w art. 53 § 1 i § 2 k.k.

Z tych względów apelacja obrońcy oskarżonego nie została uwzględniona.

Odnosnie apelacji obrońcy oskarżonego K. C. (1):

apelacja jest częściowo zasadna.

Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku polegający na ustaleniu przez Sąd I instancji, iż oskarżony K. C. (1) dokonał dwudziestokrotnie wypłat pieniędzy z bankomatów – nie jest zasadny.

Z prawidłowych ustaleń Sądu Okręgowego wynika, że rola oskarżonego K. C. (1) w przestępczym procederze polegała na wielokrotnym wybieraniu pieniędzy z bankomatów, mając świadomość, że uczestniczy w działaniach nielegalnych, po czym wybrane z bankomatów pieniądze przekazywał innym osobom. W zamian za to otrzymywał każdorazową korzyść w wysokości 100 złotych.

Sąd Okręgowy w pkt VIII części dyspozytywnej wyroku przypisał oskarżonemu sześciokrotne wybieranie pieniędzy w dniach: 13.02.2009 r., 16.02.2009 r., 19.05.2009 r., 5.08.2009 r., 7.08.2009 r. i 9.08.2009 r. Powyższe czynności oskarżonego zostały ustalone w oparciu o zebrany materiał dowodowy, w szczególności wyjaśnienia oskarżonego K. C. (1) i serwis fotograficzny dotyczący pobierania pieniędzy przez oskarżonego z bankomatów.

W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd Okręgowy przedstawił poszczególne przypadki wypłat pieniędzy przez oskarżonego K. C. (1). Stąd też na stronie 101 pisemnego uzasadnienia wyroku, że oskarżony „osobiście dokonał około dwudziestu wypłat” należy odczytywać w ten sposób, że jest to ogólna ilość wypłat dokonanych przez oskarżonego, którą oskarżony ujawnił w swoich wyjaśnieniach, podając uzyskaną korzyść majątkową w kwocie 2.000 złotych (20

x 100 zł). W niniejszym postępowaniu Sąd Okręgowy ustalił, że dotyczyło to wyłącznie sześciu przypadków, zaś w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Elblągu w dniu 13 stycznia 2012 roku (sygn. akt: VIII K 455/11, k. 6954) dotyczyło to ośmiu wypłat pieniędzy z bankomatów przez oskarżonego K. C. (1). Poza przedmiotem postępowania pozostaje zatem sześć wypłat, co wynika z wyjaśnień oskarżonego K. C. (1) (20 minus 14).

Nie ma racji obrońca twierdząc, że Sąd Okręgowy w niniejszym postępowaniu przypisał oskarżonemu 20-krotność wypłat pieniędzy z bankomatów. Poza sześcioma przypadkami wypłat, pozostałe pozostały poza sferą ustaleń w niniejszej sprawie.

Obrońca oskarżonego wprawdzie w petitum apelacji nie sformułował zarzutu opartego o przepis art. 439 §1 pkt 8 k.p.k., jednakże wskazał przepis powyższy w uzasadnieniu apelacji, podnosząc, że Sąd Okręgowy dopuścił się obrazy przepisów prawa procesowego, tj. art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., gdyż postępowanie należało umorzyć, bowiem postępowanie karne co do tego samego czynu, tej samej osoby, zostało wcześniej prawomocnie zakończone przed Sądem Rejonowym w Elblągu w sprawie VIII K 455/11 – k. 6954.

Powyższy zarzut nie jest zasadny.

Sąd Rejonowy w Elblągu, prawomocnym wyrokiem skazał oskarżonego K. C. (1) za popełnienie przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w ramach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. w okresie od 8 lipca 2009 roku do 13 lipca 2009 roku (5 czynów). Wyrok został wydany w dniu 13 stycznia 2012 roku i nie został zaskarżony przez strony.

Powyższe czyny jednostkowe popełnione zostały przez oskarżonego w podobny sposób, jak przestępstwa będące przedmiotem niniejszego postępowania i polegały na wybieraniu pieniędzy z bankomatów w różnych miejscowościach (innych niż w przedmiotowej sprawie), pochodzące z wpłat przez potencjalnych nabywców samochodów.

W rozpoznawanej sprawie, Sąd Okręgowy przypisał oskarżonemu K. C. (1) popełnienie czynu ciągłego w rozumieniu art. 12 k.k. w okresie od 13 lutego 2009 r. do 9 sierpnia 2009 r. (6 przestępczych zachowań), przyjmując że oskarżony działał z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu (nie wyłączając okresu – lipiec 2009 rok).

Prawomocne skazanie wyrokiem Sądu Rejonowego w Elblągu rodzi powagę rzeczy osądzonej tylko w takim zakresie, w jakim sąd orzekł o odpowiedzialności karnej za zachowania będące przedmiotem zarzutu. Zachodzi zatem sytuacja, iż w prawomocnie zakończonym postępowaniu przypisano oskarżonemu odrębne przestępstwa, które czasowo mieszczą się w ramach przestępstwa ciągłego, objętego niniejszym postępowaniem, zaś przestępstwa popełnione w lipcu 2009 roku nie zostały oskarżonemu zarzucone w akcie oskarżenia. Fakt ten nie stoi na przeszkodzie ustaleniu odpowiedzialności oskarżonego za popełnienie przestępstw w okresie zarówno przed lipcem 2009 roku, jak i po lipcu 2009 roku (od lutego do sierpnia 2009 roku). Skazanie bowiem oskarżonego za przestępstwa popełnione w lipcu 2009 roku nie stwarza powagi rzeczy osądzonej za odrębny czyn wykraczający poza ramy czasowe (lipiec 2009 roku).

Inna byłaby sytuacja, gdyby wcześniej wydany został skazujący wyrok prawomocny za popełnienie przestępstwa w warunkach czynu ciągłego (art. 12 k.k.), a następnie ujawnione zostały przestępstwa stanowiące elementy tego czynu ciągłego. Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 21 listopada 2001 r. (I KZP 29/01, OSNKW 2001, z. 11, poz. 21) stwierdził, że prawomocne skazanie za czyn ciągły (art. 12 k.k.) stoi na przeszkodzie, że względu na treść art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., ponownemu postępowaniu o później ujawnione zachowania, będące elementami tego czynu, które nie były przedmiotem wcześniejszego osądzenia, niezależnie od tego, jak ma się społeczna szkodliwość nowo ujawnionych fragmentów czynu ciągłego do społecznej szkodliwości zachowań uprzednio w ramach tego czynu osądzonych (podobnie Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25 maja 2005 r., III KK 95/05, OSNKW 2005, poz. 1061).

W uzasadnieniu uchwały z dnia 15 czerwca 2007 roku – I KZP 15/07, Sąd Najwyższy stwierdził: ...”nie można zasadnie powoływać się na zarzut powagi rzeczy osądzonej wówczas, gdy po uprawomocnieniu się orzeczenia, w którym nie przyjęto konstrukcji prawnej przewidzianej w przepisie art. 12 k.k., oskarżono sprawcę o dalsze zachowania, które weszłyby w skład czynu ciągłego, gdyby orzekano o nich łącznie z poprzednimi, za które sprawcę już prawomocnie skazano. Nie ma i nie może mieć przy tym najmniejszego znaczenia to, czy pierwotne skazanie dotyczyło czynu

jednostkowego, wielu czynów, czy też przyjęto, że przypisane sprawcy zachowania stanowią ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91 k.k.”...

Zarzut obraży prawa materialnego, a to art. 18 §1 k.k. polegający na niezasadnym przyjęciu przez Sąd, że zachowanie oskarżonego stanowi współsprawstwo, nie zaś pomocnictwo oskarżonego w popełnieniu przez inne osoby przestępstwa oszustwa – okazał się zasadny.

Konstrukcja współsprawstwa przyjęta przez Sąd Okręgowy (str. 130 pisemnego uzasadnienia wyroku) oparta została na ustaleniu, że oskarżony K. C. (1) miał świadomość uczestniczenia w działaniach nielegalnych, jego zachowanie było wielokrotnie powtarzane, zdawał sobie sprawę w jakim procederze uczestniczy, zwłaszcza że takie same czynności wykonywał 8-krotnie w lipcu 2009 roku w innych miejscowościach, za co został prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 13.01.2012 roku. Do przestępczych działań powrócił (kontynuował) w sierpniu 2009 roku – jak zasadnie ustalił Sąd I instancji. Stronę przedmiotową dokonanego czynu oskarżonego Sąd I instancji ustalił w sposób nie budzący wątpliwości, a mianowicie polegała ona na wybieraniu pieniędzy z bankomatów. W ocenie Sądu I instancji zachowania oskarżonego były istotne dla zaistnienia przestępstwa oszustwa, wnosząc „znaczny wkład w popełnianie oszustwa (str. 130 pisemnego uzasadnienia wyroku), gdyż przy braku realizacji owoców przestępstwa, sprawca nie mógłby osiągnąć zamierzonej korzyści majątkowej” ... ponadto „akceptował zachowania innego współsprawcy (współsprawców)”.

Stanowisko Sądu Okręgowego nie znajduje akceptacji Sądu Apelacyjnego, w sytuacji ustalonego stanu faktycznego. W orzecznictwie Sądu Najwyższego dominuje bowiem pogląd, że współsprawstwem jest oparte na porozumieniu wspólne wykonanie czynu zabronionego, charakteryzujące się odegraniem istotnej roli w procesie realizacji ustawowych znamion czynu zabronionego po stronie każdego ze współników. Na podstawie powyższej teorii materialno-objektywnej, współsprawcą będzie zarówno osoba, która w porozumieniu z inną realizuje całość lub część znamion czynu zabronionego, jak i taka osoba, która wprawdzie nie wykonuje czynności odpowiadającej znamieniu czasownikowemu danego czynu zabronionego, ale której zachowanie się – uzgodnione ze współnikiem – stanowi istotny wkład w realizację wspólnego przestępczego zamachu (A. Wąsek: Kodeks karny, Komentarz, tom I, s. 248-251; tegoż: Współsprawstwo w polskim kodeksie karnym, W-wa 1977 r., s. 117).

W postanowieniu z dnia 1.03.2005 r., III KK 208/04 Sąd Najwyższy wskazał, że dla przyjęcia współsprawstwa (art. 18 § 1 k.k.) nie jest konieczne, aby każda osoba działająca w porozumieniu realizowała osobiście znamiona czynu zabronionego, gdyż wystarczy, że osoba taka działa w ramach uzgodnionego podziału ról, umożliwiając innemu sprawcy wykonanie czynu. Zdaniem Sądu Najwyższego z działaniem wspólnym mamy do czynienia nie tylko wtedy, gdy każdy ze współsprawców realizuje część znamion czynu zabronionego, ale także wtedy, gdy współdziałający nie realizuje żadnego znamienia czasownikowego uzgodnionego czynu zabronionego, ale wykonane przez niego czynności stanowią istotny wkład we wspólne przedsięwzięcie (OSNKW 7-8/2005 r., poz. 62). Przyjmuje się ponadto, że wkład w realizację znamienia skutkowego w ramach przyjętego między sprawcami działającymi w porozumieniu podziału ról, musi być jednak na tyle istotny by można było przyjąć, że umożliwiał on, a nie tylko ułatwiał wykonanie wspólnego zamiaru popełnienia czynu zabronionego.

Kwestionowane w apelacji ustalenia Sądu I instancji przekonują, że udział oskarżonego K. C. (1) nie spełnia wymogów zachowania w postaci współsprawstwa w popełnieniu zarzucanego oskarżonemu przestępstwa.

Przestępstwo oszustwa, popełnione zostało przez ustalonych sprawców i polegało na wykonaniu szeregu czynności (będących przedmiotem dokładnych ustaleń Sądu I instancji), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadzających osoby pokrzywdzone do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia w błąd. W wyniku podjętych działań, osoby pokrzywdzone niekorzystnie rozporządziły mieniem poprzez dokonanie przelewu określonych kwot pieniężnych na konta fikcyjnych firm, rzekomo prowadzących handel samochodami. Realizacja ustawowych znamion oszustwa nastąpiła i została zakończona w wyniku niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonych, gdy przekazywane pieniądze znajdowały się na kontach bankowych, już dla nich niedostępnych. Rolą zaś oskarżonego K. C. (1) było pobranie pieniędzy z kont bankowych. Jego udział

nie był przypadkowy, gdyż wynikał z wyrażonej przez niego wcześniej gotowości pobierania pieniędzy, przygotowania odpowiedniego ubioru, w którym występował, mając świadomość fotografii przy użyciu sprzętu znajdującego się na wyposażeniu bankomatów, spodziewając się jego nierozpoznania. Oskarżony K. C. (1), wyrażając gotowość wykonywania wypłat z bankomatów, będąc do dyspozycji sprawców *sensu stricte* popełnionych oszustw, pomagał im w popełnieniu przestępstw, gdyż zdawali oni sobie sprawę, że w krótkim okresie czasu (zwykle na drugi dzień) po wypłynięciu pieniędzy na konto, b będzie on wybierał pieniądze. Zachowanie oskarżonego stanowiło pomocnictwo, gdyż sprawcy posiadali wiedzę, że do ich dyspozycji pozostaje osoba, która wypłaci pieniądze z bankomatów, oni zaś pozostają anonimowi i nie grozi im zatrzymanie w momencie wykonania operacji bankowych. Zachowanie oskarżonego K. C. (1) ułatwiało popełnienie oszustwa, nie zaś umożliwiało jego dokonanie, a zatem nie stanowiło współsprawstwa lecz pomocnictwo w popełnieniu czynu zabronionego.

W tym zakresie apelacja obrońcy oskarżonego okazała się zasadna, skutkując zmianą zaskarżonego wyroku poprzez przyjęcie przepisu art. 18 § 3 k.k. w podstawie skazania i przepisu art. 19 § 1 k.k. w podstawie wymiaru kary, z art. 286 § 1 k.k.

Zarzut obrazy prawa materialnego, a mianowicie art. 46 § 1 k.k. przez nałożenie na oskarżonego K. C. (1) obowiązku solidarnego naprawienia szkody w pełnej wysokości, tj. 104.800 zł, zamiast w wysokości 41.000 zł – jest częściowo uzasadniony.

Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 46 § 1 k.k. obowiązek solidarnego naprawienia szkody przez oskarżonego K. C. (1) i K. L. na rzecz pokrzywdzonych w łącznej wysokości 48.500 zł (pkt XLII) oraz solidarnie od oskarżonego K. C. (1), K. L. i Ł. S. (2) powyższy obowiązek naprawienia szkody w łącznej wysokości 52.300 zł (pkt XLIII).

Z ustaleń Sądu Okręgowego wynika, że oskarżony K. C. (1) dokonał osobiście wypłat pieniędzy z bankomatów w łącznej wysokości 38.000 zł, które następnie przekazał innym osobom w ramach popełnionego przestępstwa oszustwa na szkodę pokrzywdzonych wymienionych w pkt VII części wstępnej wyroku. Odpowiedzialność oskarżonego K. C. (1) na podstawie art. 46 § 1 k.k. tytułem naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody dotyczy – w ocenie Sądu Apelacyjnego – wyłącznie 38.000 zł. Oskarżonemu bowiem przypisano pomocnictwo w popełnieniu wraz z innymi osobami przestępstwa oszustwa w wyniku którego doprowadzono do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w wysokości, przyjętej w części wstępnej wyroku, stanowiąc część wpłaconych zaliczek. Z uwagi na to, że oskarżony K. C. (1) pomagał w popełnieniu przypisanych mu przestępstw, jego odpowiedzialność w zakresie naprawienia szkody w trybie art. 46 § 1 k.k., jest solidarna łącznie ze współsprawcami *sensu stricte* przestępstw oszustw. Bez znaczenia – na tym etapie postępowania sądowego – jest zabezpieczenie w trakcie postępowania przygotowawczego kwoty 48.100 zł na koncie (...) Banku (...). Powyższa kwota zostanie zwrócona – na mocy odrębnego orzeczenia – pokrzywdzonym, co nie oznacza, że w ten sposób winna zmniejszyć się kwota zasądzona od oskarżonego K. C. (1), skoro w pkt XLIV i XLV, Sąd Okręgowy zobowiązał innych oskarżonych do solidarnego naprawienia szkody pokrzywdzonym nie wymienionym w pkt VII części wstępnej wyroku dot. oskarżonego K. C. (1). W ocenie Sądu Apelacyjnego odpowiedzialność solidarna oskarżonego ograniczona winna zostać do jego udziału w powstałej szkodzie w wysokości:

a) 18.000 zł – pkt XLII dot. czynu VII części wstępnej (13.000 zł + 5.000 zł) solidarnie z osk. K. L.,

b) 20.000 zł – pkt XLIII dot. czynu VII części wstępnej (10.000 zł + 10.000 zł) solidarnie z osk. K. L..

Zarzut rażącej niewspółmierności kar jednostkowych oraz kary łącznej – jest zasadny.

Sąd Apelacyjny zastosował wobec oskarżonego K. C. (1) instytucję warunkowego zawieszenia wykonania kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby 5 lat, uwzględniając przede wszystkim dotychczasową niekaralność oskarżonego w chwili popełnienia przypisanych przestępstw, jego postawę w trakcie toczącego się postępowania, zmianę sytuacji życiowej oskarżonego w chwili orzekania.

Sąd Apelacyjny miał również na względzie, że przypisując oskarżonemu K. C. (1) przestępstwo w postaci pomocnictwa zamiast współsprawstwa, miał możliwość – korzystając z uregulowania w przepisie art. 19 § 2 k.k. – nadzwyczajnego

złagodzenia kary. Z instytucji tej jednak nie skorzystał, uznając, że zastosowanie dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia kary łącznej pozbawienia wolności jest celowe i wobec oskarżonego K. C. (1) zasadne.

Cele kary zostaną osiągnięte w sytuacji pozostawiania oskarżonego na wolności, gdyż okres próby ustalony został na 5 lat.

Z tych względów apelacja obrońcy oskarżonego w znacznym zakresie została uwzględniona.

*

Sąd Apelacyjny z urzędu zmienił zaskarżony wyrok na korzyść oskarżonych K. C. (1) i A. G. (1) poprzez obniżenie wysokości stawek dziennych grzywien do 10 zł wobec oskarżonego K. C. (1) i do 20 zł wobec oskarżonego A. G. (1) z przyczyn niżej przedstawionych:

1) odnośnie oskarżonego K. C. (1) w pkt VIII części dyspozytywnej Sąd określił wysokość stawki dziennej 20 zł, zaś w pkt IX w wysokości 10 zł, w pkt X dotyczącym kary łącznej w wysokości 20 zł,

2) odnośnie oskarżonego A. G. (1) w pkt XX części dyspozytywnej Sąd określił wysokość stawki dziennej 50 zł, zaś w pkt XXII w wysokości 20 zł, w pkt XXIII dotyczącym kary łącznej w wysokości 50 zł.

Sąd Okręgowy ustalając różną wysokość stawek dziennych grzywien, orzekając kary jednostkowe, określił wysokość stawki dziennej wymierzając karę łączną grzywiny w jej najwyższej wysokości. Prawdopodobnie Sąd Okręgowy niewłaściwie zinterpretował przepis art. 86 § 2 k.k. Powyższy przepis ma zastosowanie tylko w sytuacji, gdy połączeniu podlegają kary grzywiny wymierzone w dwóch lub więcej wyrokach, a więc gdy dochodzi do orzeczenia kary łącznej w wyroku łącznym (wyrok SN z 23 września 2008 r., WA 36/08; wyrok SN z 9 października 2012 r., WA 22/12).

W sytuacji orzekania kary łącznej w tym samym wyroku, obejmującej grzywiny wymierzone za poszczególne przestępstwa jednostkowe, stawka dzienna kary łącznej grzywiny nie powinna być inna niż wysokość stawki dziennej grzywiny, o których mowa w art. 33 § 3 k.k., w obu przypadkach są takie same. Gdy natomiast wysokość stawek w wyrokach podlegających łączeniu była ustalona w różnym czasie i zachodzi potrzeba określenia na nowo wysokości stawki dziennej, wówczas mają zastosowanie postanowienia zawarte w art. 86 § 2 k.k.

Zmiana zaskarżonego wyroku wobec oskarżonych K. L. i K. C. (1) wynikała z faktu przedstawienia na rozprawie odwoławczej przez obrońcę oskarżonego K. L. dowodów wpłat sum pieniężnych na rzecz pokrzywdzonych z tytułu naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwami.

Z tych względów Sąd Apelacyjny ograniczył powyższe zobowiązania solidarne oskarżonych K. L. i K. C. (1) określone w pkt. XLII części dyspozytywnej wyroku wobec pokrzywdzonych:

- L. N. o 500 zł. do 4.050 zł.,

- A. i J. K. o 450 zł. do 3.200 zł.,

- D. W. o 150 zł. do 4.900 zł.,

zaś w odniesieniu wyłącznie do oskarżonego K. L. w pkt. XLV części dyspozytywnej wobec pokrzywdzonych:

- S. P. o 150 zł. do 1.800 zł.,

- Spółki z o.o. (...) w K. o 450 zł. do 8.200 zł.

Powyższe wpłaty dokonane zostały po wydaniu zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego, a zatem nie zostały uwzględnione w pkt. XLII i XLV części dyspozytywnej wyroku Sądu I instancji.

Orzeczenie o kosztach znajduje uzasadnienie w art. 636 § 1 k.p.k. oraz w art. 2 ust. 1 pkt. 2- 4 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych w odniesieniu do oskarżonych K. C., Ł. S., A.G., B. K., natomiast na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd Apelacyjny zwolnił oskarżonego K. L. od ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego z uwagi na jego sytuację majątkową oraz w celu realizacji w pierwszej kolejności obowiązku naprawienia szkody.